

O CONVORBIRE CU PERICLE MARTINESCU

Interlocutorul s-a născut în Vîlșoara din județul Constanța la 11 februarie 1911. A debutat în revista Floarea de soac din București, anul 1933. A colaborat la revistele: Vremea, Reporter, Revista Fundațiilor, Societatea de voline, Familia, Revista scriitorilor și scriitorilor români, Discobolul, Contemporanul, Gazeta literară, România literară, Viața românească, Secolul 20, Ateșul, Tribuna, Săptămă, etc. A debutat editorial în 1938 ca romanul Adolescenții din Eșapov. Alte cărți: Sân frate cu un fir de țarbă (poeme, 1941), Costache Negri (monografie, 1969), Retrospectivă literară (1973). Traduceri din Balzac, Th. Dreiser, F. Caldwell, Rousseau, Al. Damas, Em. Robles etc.

despre

NEAGU RĂDULESCU

- Te întreb, prietene Pericle Martinescu, coleg de generație cu gazetarul, scriitorul și caricaturistul Neagu Rădulescu, pe care ne propunem să-l evocăm acum, care au fost împrejurările când viața v-a apropiat, v-a împrietinit, v-a făcut să vă cunoașteți mai bine?

- Găsesc că se poate de nimerit că, în această evocare a unui confrate de generație - pe care l-am cunoscut amîndoi la fel de bine - firul ce ne propunem să-l toarcem împreună din calul amintirilor să înceapă prin specificarea „împrejurărilor când viața” (subliniez cuvîntul) a făcut să ne întîlim și să ne apropiem. Probabil că în intenția ta, formulînd această întrebare, nașterea de „viață” să aibă un sens metaforic - „viața literară”, să zicem - însă aș vrea să precizez, din capul locului, că în cazul de față gîndurile noastre s-au întîlnit exact în punctul de unde voiam eu însumi să pornesc. Deoarece împrejurările în care l-am cunoscut pe Neagu Rădulescu n-au fost numai de natură „literară”, așa cum se întîmplă îndeobște în lumea scriitoricească, ci multe alte episoade existenței noastre din anii tineretii, au contribuit să ne apropiem și să rămînem prieteni, în sensul cel mai frumos al cuvîntului, pînă cînd plecarea lui precipitată, și aș spune prematură, dintre noi ne-a despărțit pentru totdeauna. De-a lungul anilor am avut destul timp să cunosc și să fiu în relații mai strînse sau mai puțin strînse cu multe categorii de oameni, de tipuri, temperamente și structuri diferite, relații bazate pe criterii de gust, de

cultură, de alinătăți intelectuale sau pe elemente de ordin conjunctural (frecventarea aceluiași cercuri, întîlniri prin aceeași rađații etc., etc.), unele fiind doar simple transgări superficiale și trecătoare, altele transformîndu-se în prietenii sincere și durabile, dar toate, avînd ca liant un factor comun: fenomenul literar. Cu Neagu Rădulescu s-a întîmplat oarecum altfel. Pe el l-am cunoscut nu numai ca „scriitor”, deși am străbătut viața rămîind amîndoi devotați muncii scriitoricești, în alara căreia pe nici unul nu ne-au tentat alte aspirații sau vocații. Rareori mi-a fost dat să întîlnesc un artist, un scriitor, absorbit și de zi de obligațiile lui profesionale, totdeauna pus sub semnul urgencei și îndeplinindu-le cu promptitudine și cunoștințiozitate, dar care în același timp să fie și un om, adică o ființă ce trăiește procesul existențial sub toate formele acelea intense și complexe ce definesc conținutul unei individualități pe plan social, moral, temperamental etc. Neagu era o astfel de individualitate bine alcătuită, de un echilibru psihic și fizic ce nu-și pierdea niciodată busola, gata să soarbă cu apetență din toate plăcerile vieții. Era însetat de prietenie, de dragoste, de puritate, de dreptate, muncă mult, dar găsea timp și pentru distracții și relaxări, pentru evadări, prelungi în mijlocul naturii sau în compania ființelor dragi.

În astfel de „împrejurări” ne-am întîlnit pe culmile Facultății de Litere și Filosofie, pe la începutul anilor '30. L-am văzut prima dată în ipostaza de „copil teribil” care - împreună cu alții, cu Eugen Ionescu, de pildă - îi juca

tot felul de feste și-l scotea pei alți profesori săi să preferat, Mihail Dragomirescu (acesta îl lubea la rândul său cu o afecțiune aproape pătească și-l îngăduia orice zburdănie), apoi l-am cunoscut ca „director” de reviste literare, căci în primii ani de studenție scosese două reviste, „X. Y.” și „Meditații”, cu o mare difuzare mai ales prin amfiteatrele universitare. Dar ceea ce m-a legat de el au fost imprevizibilele de altă natură, pe care, fără falsă pudibonderie, căci ele constituie în definitiv apanajul tineretii, voi culeza să le reînviez aici. Întimplarea a făcut să fim actorii unor idile sentimentale concomitente, în sensul că partenerii noștri, fiind ele însă prietene și colegi la aceeași facultate, au reușit să creeze un cerc format din șase persoane (trei fete și trei băieți), al treilea dintre noi fiind Ion Stancu, admirabil om, căzut pe frontul antihitlerist, iar grupul acesta rămânea nedespărțit de dimineața până seara. Eram venic împreună pe săliile facultății, la bibliotecă, în vesele plimbări prin Căminău, uneori făcăm excursii de o zi sau două, la „moici”, la minăstirile Țigănești sau Pădurea, și totdeauna Neagu era cel ce iniția și conducea aceste scurte și romantice peripetii prin jurul Bucureștiului. Deși nu eram colegi de studii — el urma România, în amfiteatrul „Odobescu” de la parterul facultății, eu eram la Filosofie, în amfiteatrul „Maliorescu” de la etajul întâi (două lumi diferite) — totuși ne împrietenisem mai mult decât cu alții dintre colegii noștri de studii. Exaltăm libertatea, ne plăcea să hoinărim, să cântăm, să iubim, să scriem, eram și triști și fericiți, și prea bogați și prea săraci, n-aveam nimic, dar nu înveeam nimic din comoditățile lumii — într-un cuvânt, și cu mult înainte ca termenul să fi fost descoperit și consacrat, eram niște „beatnici” pe măsură bătrinei noastre Dimbovița.

În toamna lui 1932, urmînd să fie ales un nou comitet de conducere al Societății Studenților în Litere și Filosofie, Neagu Rădulescu, în dorința și în elanul lui generos de îmbunătățiri condițiile de viață ale studenților, s-a hotărît să candideze la președinția acestei societăți — se bucura de multă simpatie printre studenți — și a format o partidă în acest scop, constituită din reprezentanți ai tuturor secțiilor facultății, publicind și un manifest împănăt cu formulele electorale de rigoare, ce cuprîndea programul său de realizări și revendicări. Numai că lista comitetului în fruntea căruia s-a prezentat în alegeri era alcătuită mai mult din poeți și vizagieri, ce nu ofereau garanții prea sigure pentru înfăptuirile practice invocate în manifest. Iată și numele candidaților: Neagu Rădu-

lescu (președinte), Ior, ca membri: Grigore Băjenaru (rombăn), Simion Stoilnicu (ironic), Emilian Băcov (germană), Pericle Marinescu (filosofie), N. Cristoiu (italiană), Anton Mystakide (filologie clasică), Atanase Nuși (istorie), L. Zaharescu (geografie), George Orzea, Dumitru Gherassy, Ion Stancu. Bineînțeles, la alegeri lista noastră a căzut, dar nu la mare diferență de voturi de aceea a învingătorilor în frunte cu doctorandul Emil Turdeanu. Drept consolare, noi alegem-ne-au invitat și pe noi la banchetul care a avut loc imediat după despușirea scrutinului la „Carpati”, mare restaurant popular cu terasă și grădină pe colț, peste drum de Universitate, în locul unde se află astăzi librăria „Mihai Eminescu”.

Această experiență electorală, dealtfel prima și singura din biografia noastră, m-a apropiat și mai mult de Neagu Rădulescu, rămînînd prieten, chiar după ce am părăsit zidurile Universității și am părăsit, încercăți de iluzii, în ceea ce se numește cu un simpatic eufemism „viața literară”.

— În vremea cînd își începea cariera scriitoricească Neagu Rădulescu, nu era-uror să te afli, să-ți impui personalitatea, să captezi atenția cititorilor și a criticii, să evoluezi urmîrit cu interes de public. În acea vreme concurența valorilor propulsate pe piața literară era de o stringență ocultă. Numele mari înscrise cu slove de aur în istoria noastră literară erau în plină afirmare. În vitrinele librăriilor și pe străda le întineai cărțile noi opăruite și te încurci cu silueta fugoasă a lui N. D. Cocea, cu statura „de Ceahlău” a lui Mihail Sadoveanu, cu febrilă conda înfățișare a genialului poet Tudor Arghezi, cu „nordicul” Liviu Rebreanu, cu adolescentul întîrît la nel Teodorescu, cu febrilul Camil Petrescu. În amfiteatrele facultăților studenții și alți numeroși auditori mai vîrstnici abia își puteau face loc ca să asculte conferințele și prelegerile lui N. Iorga, Tudor Vianu, Mircea Eliade... Dar să mă opresc aici cu enumerarea. După cîte știu, în acești context nu era prea lesnicios să poți înși, să te afirmi. Neagu Rădulescu totuși a reușit să se bucure de bîmpuriu de succes și popularitate. Căre au fost delectele scrisului său, ale activității sale artistice, ale manifestărilor sale publice, care l-au înlesnit accesul la atenția contemporanilor?

— Într-adevăr, în decursul deceniului al patrulea mari creatori ai literaturii române din secolul XX erau în plină fază de consacrare, unii se aflau la apogeele carierei lor, dar nici pe departe prezența acestora nu monopoliza piața literară, cu atât mai puțin putea să constituie un obstacol în calea afirmării tinerilor scriitori. Dimpotrivă, tocmai ei erau aceia care-i susțineau și-l încurajau pe cei tineri, făcîndu-și uneori un titlu de glorie din a-l ajuta să intre în circuitul public. Exemplul lui

Argezi la *Bilete de papagal*, al lui Rebreanu la *Remința literară*, al lui Căcea la *Repaster*, al lui Lovinescu la contactul său, ca să nu la citez decât pe cele mai notorii, sînt edificatoare. Acolo unde scriitorul tînr întâlnea o piedică, o adversitate chiar i erau utile editorilor. Fîind niște simpli negustori, care aveau în vedere doar sporirea planului financiar la capitalul „profit”, aceștia nu se hazardau să tipărească volumele sau volumele unor debutanți, ci de talentați or fi fost ei, atîta vreme cîi nu erau siguri cîi sumele investite în asemenea „riscuri” nu le-ar fi adus cîștiguri întregite. (Excepția făcea editura Fundațiilor, dar aceea era o excepție și era singură). În aceste condiții poezii, eseele, romancierii tineri — ca să nu mai vorbesc de cei care, fascinați de mirajul tiparului, își rupeau plinea de la gură ca să scoată o revistă literară, ori cîi de efemeră — se vedeau obligați să-și publice primele opere „în regie proprie”, cum s-ar spune astăzi. Aș putea să dau aici o listă întregă de opere intrate în fondul de bază al literaturii noastre moderne, tipărite în primă ediție pe spețele autorilor, și cititorul actual ar ră-mîne stupefiat să afle astfel de situații incredibile.

Revenind însă la Neagu Rădulescu, voi spune că el n-a avut soarta celorlalți confrăți ai lui de generație. El n-a cunoscut acel cum-păi calvar al tribulațiilor editoriale și prima lui carte, *Drăgostea noastră cea de toate zilele*, publicată în 1934, s-a bucurat de un mare succes de public, ceea ce i-a deschis repede perspectiva spre o largă popularitate. În fine, care an după aceea Neagu apărea în vitrinele librăriilor cu o nouă carte, toate întîlnind același succes, unele se reeditau la intervale mici, tîrînd scriitorul devenise foarte cîrînd un răsfat al publicului, pentru ca volumul său de răsuneț, *Turnul Bobel* — o frescă a pulsărilor celei mai tinere generații de scriitori și artiști — să-i creeze o aură de celebritate ce-l va introduce definitiv în atenția contemporaneității. Să nu uităm că a fost un moment (cîțiva ani la rînd) cînd numele lui Neagu Rădulescu avea o circulație extrem de mare.

Mă întreb care este explicația sau care sînt datele ce l-au conferit, încă de timpuriu, această situație cu totul privilegiată în comparație cu ceilalți confrăți din generația sa. Aș invoca în primul rînd prodigialitatea lui, rîșpa de talent de care dădea dovadă. Apoi generozitatea sufletească, apoi umorul lui, savoarea prozei sale, un ascuțit spirit de observație, jovialitatea, dezinvoltura, conștientizarea uneia maravuri și figuri ce-și arogau poziții de fals prestigiu — toate acestea în paralel cu zîmbetul de înțelegere și aprobare arătat celor ce se devotau cu abnegație și modestie vocației lor artistice. Asemenea însușiri au creat în jurul lui o atmosferă de simpatie generată în lumea artistică și literară — în pofida citorva cazuri izolate de răbuhniri vindli-

cative — în care Neagu s-a scîldat totdeauna cu o euforie interioară nedismulată, totuși bine strînută în gesticulația exterioară.

Poate, și desigur, că unul din secretele succesului său se datorește și faptului că Neagu nu era numai scriitor, ci și excelent desenator, consacîndu-se caricaturii, unde a reușit mari izbăzi.

— În ce sînt ?

— Caricatura lui depășește profilul obișnuit al genului, căpătînd, în ansamblul creațiilor sale din acest domeniu, dimensiunea unui epos al căru limbaj nu mai este cuvîntul, ci metafora plastică. Prima lui expoziție de caricaturi — a avut nenumărate în decursul anilor — a fost organizată în 1932 și la vernisajul ei Camil Petrescu, în cuvîntul de deschidere, îl numea pe Neagu „un poet al caricaturii”. Nu era un epitet de circumstanță, ci o definiție subtilă a stilului și viziunii artistului, din a căru paleță se revărsau cascade de poezie și hazii narațiuni epice. Fiecare caricatură a lui Neagu era o mică poezie, o povestire succintă, o biografie redusă la elementele esențiale și specifice, din care se deduceau caracterul, preocupările, ticurile, comportamentele celui portreturat. Anumite detalii sugerau atmosfera lină sau îngroșată tenta ironică ce lua adesea o turnură grotescă de mare efect anecdotic. Te plîmbei prin expoziție ca printr-un Disneyland, unde louna rezervă era compusă din scriitori, actori, gazetari, sportivi sau politicieni români surprinși în poziții, atitudini sau situații de notorietate publică, redată aici prin câteva trăsături de penită. Această latură a activității lui Neagu Rădulescu a contribuit în mod evident la cîștigarea unei largi popularități. Integrită ulterior — sau paralel — cu succesele obținute de el ca scriitor.

— Literatura ca și publicistica lui Neagu Rădulescu îl recomandă pe autorul lor ca un evident deținător de note contrastate. E sarcastic și sentimental, ironic și compătimitor, generos și acid, tandru și grotesc... Dar și în ordinea calității artistice scrisul lui Neagu e contrastant. Pagini de certă valoare literară se află în vecinătatea unor de față extrac-tile... Ca tonalitate generală scrisul lui e unul de atitudine, el atestă un scriitor ce nu trecea indiferent pe lingă închinățiile timpului în care s-a consumat tinerețea sa... Ce socotești că rămîne tributul momentului cînd a activat Neagu, adesea din obligații profesionale es-timabile, răspundînd, cum al spus mai înainte, comentariilor de urgență, și ce crezi că este valo-bil în opera lui literară ?

— Dacă ne-am propune să judecăm „valo-ric” opera lui literară — adică din punct de vedere estetic, al conținutului de idei, al pu-terii de sugestie etc. — desigur că rezultatul n-ori fi prea spectaculos. El nu face parte din clasa creatorilor ce-și propun să aprofundeze fenomenul existenței sau chiar istoric, mul-țumindu-se să fie un observator lucid și acid

© CONVOIUL DESERV NEAGU & ADULESCU

Zaharia Stancu

Camil Petrescu

V. Voiculescu

Octav Petrescu

Perpessolus

1970-1971

Mihail Sadoveanu

G. Băcovia

Tudor Arghezi

Ion Minulescu

Mihail Beniuc

Sidonia Drăgășanu

Liviu Rebreanu

Eugen Jebelesanu

Gala Gabaction

O UNIVERȘINE DESPRE NEAGU HADUȘANU

al mediului și epocii în care a trăit și să le reflecte cit mai fidel cu putință în paginile sale, destinate în exclusivitate amuzării sau instruirii contemporanilor, fără vreo pretenție la sufragiile posterității. Dar tocmai prin această fidelitate față de materialul abordat și prin dorința — căci era la el o dorință — aceasta — de a se bucura de adzelele cit mai multor cititori din ambianța imediată, scrisul lui intrunește destule merite spre a rămîne în atenția istoriei literare. Căci Neagu Rădulescu avea, înainte de orice, talent. Într-un fel diferent de amploarea, sau de profunzimea, sau de „rafinamentul” aspectelor problematice, era un scriitor de talent și prin asta și-a cîștigat al popularitatea, chiar dacă se contona într-o zonă lipsită de mari ambiții, în sens artistic, sau lăsa impresia de facilități. Călinescu afirmase despre scrisul său, în literatura literaturii că „stenografiada, nu fără pitoresc, limbajul mahalalelor”. În această afirmație eu văd și o notă bună, pozitivă, dar și una ușor pelerativă, exprimată prin verbul „a stenografiat”. Numai că Neagu, la fel ca și alți umoriști, unii da onvergura, nu „stenografiat”, ci crea limbajul erailor săi, și făcea aceasta cu multă trudă, în ciuda aparentei de facilități. Dar care nu tocmai asta este măsura talentului unui scriitor, de a da impresia de facilități, atunci cînd fiecare frază a sa e o luptă surdă, secretă, cu materia amorfă a cuvîntului ?

În perioada lui de activitate intensă a publicat un număr însemnat de cărți. Unele din ele sînt, desigur, cum ai spus tu însuși, „de facilă extracție”. Printre ele se găsesc însă și câteva care ar merita să fie reeditate. N-ai cita alte titluri, dar aș vrea, acum, să accentuez ideea că în tot ceea ce a făcut, ca scriitor și caricaturist, Neagu Rădulescu a fost, cum iarăși foarte just ai remarcat tu, un om de atitudine. În primul rînd, un anti-conformist. Spiritul său de independență îl îndreptă în mod firesc spre aceasta. Dar un anticonformist cu implicații adînci în vestelirea resurturilor maligne ce alterau viața socială, politică, morală sau culturală a vremii. Șarja lui era necrutătoare atunci cînd în raza ei de acțiune intrau porvenismul, afacerismul, politicianismul venal, impostura, fanfanada și toate celelalte năravuri și moravuri dezavuate din epocă.

El avea mereu ceva de spus — să înfierare un abuz, să denunțe o închinătate, să blameze infatuarea și reaua credință — și cînd voia să „ardă” pe cineva sau ceva acționa în mod foarte coroziv, căd nu-l lipsea nici causticitatea, de care nu făcea parodă, nici curajul de opinie. În Turnul Babel, de pildă, se găsesc nenumărate exemple cînd atacurile la per-

soană — totdeauna îndreptățite și avînd ca pînă figură cu poziții solide ce puteau să reacționeze brutal (ceea ce a-a și împlinit de câteva ori) — sînt executate cu fete de spadasin fără teamă și prîhană. În același timp — și asta este un aspect tot alt de important — Neagu își manifestă dragostea și compasiunea pentru oamenii de jos, modești și cîștiți, pentru victimele societății burgheze, al căror apărător se arăta în activitățile lui publicistice. Aș aminti în acest sens paginile din Turnul Babel consacrate acelor scriitori tineri scotți în primăvara vieții lor, ca Alexandru Sahia, Bogdan Amaru, Al. Călinescu, M. Contonieru, pe care Neagu îi evocă într-un patetic gest de indignare și revoltă : „Crezuseră că prin muncă, prin scris curat, vor răzbi... S-au ferit ! Jertfa lor însă cere o răzbunare”. Și încheie, exhortînd : „Mai mult curaj, frați de condaie !” Lui, în orice caz, curajul, sentimentul de solidaritate, spiritul de echitate nu i-au lipsit.

— Să nu ocolim faptul că Neagu a fost un om domie de publicitate, de reclama. Dar a fost în același timp și un om foarte harnic, căruia munca îi absorbea mal tot timpul. Neagu era într-o permanentă activitate de „documentare”. Era prezent pretutindeni : în teatre, pe stadioane, la petătorii literar-artistic, în redacții, la cencoluri, în bibliotecă, la expoziiții, în sălile de spectacol, la conferințe, chiar la ședințele parlamentului.

— Aș face mai întîi o precizare. Lui Neagu îi plăcea, într-adevăr, publicitatea, dar nu numaidecît în sensul de „reclama”, adică de a-și promova produsele proprii în vederea vreunui profit material. Îi plăcea să-și vadă numele tipărit în cît mai multe reviste și ziore, să bucura de fiecare dată, ca un debutant, cînd recitea sau contempla în pagină o bucată de proză sau o ilustrație grafică proprie, pe care le savura al lăsuți cu un ochi de cititor obișnuit și cu un zîmbet discret de mulțumire. Se observa la el gestul narcisic al creatorului încîntat de opera lui, pe care și-o admira, admirîndu-se pe sine. Era, adică, un veritabil temperament de artist.

Într-o perioadă urmărea și ședințele parlamentare, de unde recolta un bogat material caricatural. (Scotese, împreună cu un veleitar, un oarecare M. Z. Man, ce dispunea de fonduri, și o revistă săptămînală cu un titlu mirabolant implus de patronul său : Tribuna politică, parlamentară, economică, socială, culturală, literară și artistică, pe care o alimenta cu texte și desene din cronica actualității). Combinația a durat doar citava numere, pînă la epuizarea fondurilor). Dar terenurile unde își desfășura cu predilecție activitatea erau acelea din lumea scriitorilor, actorilor și sportivilor. Aici era la el acasă și nu estau culiso, coterli, canconuri pe care el să nu le cunoscă și să nu le demistifice în protzele și dasenela lui. Acestea erau extrem de acidulate, însă

departe de orice gîmășă de înversunare, din contra, marcate de bonomia afectuoasă, de o simpatie caldă față de „victimele” sale.

Un fapt surprinzător poate, dar absolut real, era alergia lui la climatul cafenelii. Desigur, nu ocolea cofenele ca local în sine (oici găsea doar o surdă inepuizabilă de inspirație), însă nu era un frecventator împătinit al ei; aparițiile lui erau scurte și limitate la strictul necesar ca să culeagă un subiect sau o temă. N-a fost niciodată văzut stînd cot la cot cu maestrul pahetelor savante sau făcînd corp comun cu toți acei corifei ai locovațiilor ce-și petreceau ore întregi vegetînd dinaintea unui tvart. În schimb, ca și cum or fi dispus de niște antene miraculoase, știa tot ce se discuta și se vindea acolo, ca la o bursă a valorilor spirituale, unde acestea oclicau de la o masă la alta, în funcție de umori, de interese, de rivalități, de simpatii sau de antipatii personale. Neagu căuta să rămîină în afara unei asemenea atmosfere, tocmai pentru a-și păstra libertatea de a acuza, persiflînd confuzia de valori, falsificarea ideii despre misiunea scriitorului, sau tendința de vulgarizare a conștiinței artistice. Crochiurile lui satirice, oricît de bonoma și „confraternale” erau în aparență, intenționau să fie un corectiv al inclinării generice a spiritului de cafenea de a denigra și a minimiza adevăratele valori aflate în circulație.

— Avea el destulă autoritate ca să facă ocaz lucruri?

— La drept vorbind, noțiunea de „autoritate” devine ceva foarte relativ, cînd intră în gura contemporanității. Un spirit prestigios poate să fie bogatelizeat în fel și chip, sau invent, unei bogatele asarecare i se pot acorda credit fără acopestire. În cazul lui Neagu nu se vorbea de vrea autenitate — pe care el nici nu și-o revendica dealtfel — ci de o poziție morală, de unde privea lucrurile cu discernămint nealterat de optica deformantă a bonomiei.

— Dar, fiindcă l-ai cunoscut mai bine, ai vrea să te întreb dacă în relațiile lui personale cu oamenii, cu prietenii și confrății, manifestea același gust al penuriei.

— Nicidecum! Mai întii că își alegea prietenii și li se dăruia cu toată generozitatea sufletească ce-l caracteriza. În al doilea rînd, în cercul confrăților, respectiv al scriitorilor, indiferent de motivele ce-l puteau apropia sau depărta de unii sau de alții, era în permanență animat de conștiința de brează, de o caldă camaraderie literară. Erau cu totul strălîne de firea lui răutatea, invidia, perfidia — și în cadrul generației noastre Neagu Rădulescu rămăsese, la anii maturității, același suflet deschis, capabil de entuziasme, ca și în epoca tinereții. Își păstrase o anumită ingenuitate, o anumită candoare sufletească pînă în zilele sumbre cînd, pe patul de spital, făcea eforturi morale extraordinare ca să accepte destinul implacabil ce-l

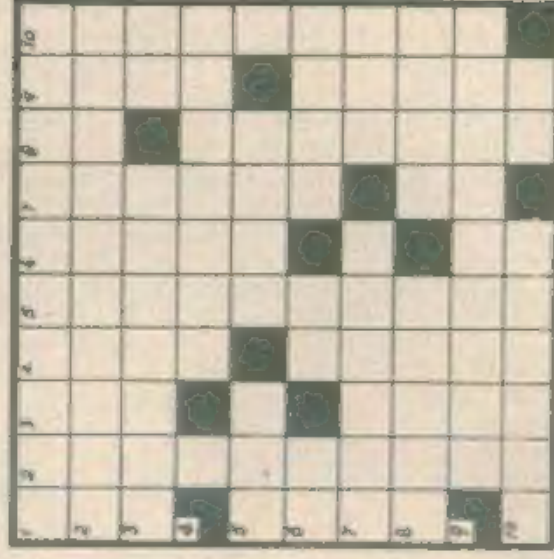
bătea la ușă. A plecat dintre noi cu regretul că părăsește o lume și niște oameni pe care l-a iubit cu sinceritate.

— Cum ai vrea să încheiem această eroare? Are ea vreo justificare?

— Măstînire literară a lui Neagu Rădulescu nu este dintre cele mai substanțiale, incontestabile. A fost o figură integrată profund în fenomenul cultural interbelic, cu un profil foarte personal, cu o prezență activă și continuă în epocă, astfel că evocarea lui contribuie nemijlocit la conturarea imaginii de ansamblu a epocii. A climatului ei literar și moral.

TRAIAN STOICA ■

NU SINT CE PAR A FI

ORIZONTAL: 1) Creație de vîrf. 2) Îi face părul măcuca. 3) Da ocol pulilor — Merga înainte! 4) Om de pază. 5) Aleargă în caz de pericol — Renunță adîritoare. 6) Cînd se lasă umbră — Sfrîșit de carne-vall — Calitate de murături (sing.). 7) Oblisuit să la plase — Frîna de m.nă. 8) Înaintea unei adrese oficiale — Adevărata greutate. 9) Te primește cu caldura. 10) Puncte de aprîjin — Cînd nu dai.

VERTICAL: 1) Își macină singur — Vede totul în mare. 2) Serviciu de plăți cu anticipație (pl.). 3) Un pic de poțune! — Im-pune o asigurare. 4) Scoot din mîini — Neamuri de vultur. 5) Separator de lichide. 6) A face cîrste — Pasa pe extreme! 7) O mare manifestuție — Nivel scăzut! 8) Prins într-un reboi — Haină de oca-ză. 9) Cî din coadă au să aune — Merga ca o rață. 10) Prins în curcă.

PETRE VESA ■
Arod

Total despre

ALICE COCEA

Această povestire despre una dintre marile artiste române — Alice Coccoa —, Mișca Gărgărescu a scris-o în urmă cu 11 ani, imediat după moartea actriței.

Dată fiind calitatea ei și lacrimile de amănuntele redărilor în artă, am socotit de cuviință să o reedităm citorilor noștri cu atât mai mult cu cât aparția cărușii lui Mișca Gărgărescu, care a fi ambată la înfățiș, întruși un marșet al său este arătat pe nedrept în birou unei edituri bucureștene.

Lumina curge în apartament de pretutindeni, printre frunze de plante exotice și panglici de alge, de-a lungul petecilor de sticlă. Un imens acvariu pentru Ondine construit pe trei etaje, în vârful unei clădiri impersonale, pe strada Nungesser-Coli din cartierul parizian cu parcuri și peluze, Auteuil. În dreapta și în stînga imobilului două blocuri cu scipiri de oțel par a fi anume înălțate pentru a înlocui legile echilibrului firesc printr-un echilibru nou, mai îndrăzneț, creat de genul lui Le Corbusier. Din fața casei, plătina Molitor, cu ape cristaline, strălucind pe lespezi de ceramikă lustruită își oglindește apele de-a-dreptul în ferestrele de sus — și le înfioară cu mii de reverberații.

Este o climă deosebită, roasă, albă, de iulie. Dar împotriva evidenței, lumina zilei devine ireală în apartamentul acesta intim, ca într-un decor de cinematograf absurd. Totuși, mobilierul stă cuminte la locul 'ui, grațios și fragil, în cel mai bun gust Louis XV. Doar undeva, între cer și podelele orbitoare, întorcute în cea mai albă marmură de Carrara, a rămas, de parcă ar pluti, un pat cu așternutul de catifea cu verșele subțiri și sculpturi bizare din Renașterea pervertită de meșterii spanioli. Alături, pe o mănăstire de argint ciocănit, un puf uriaș,

cu nuanțe roz, umple aerul sfidător al camerei de presimțirea unui parfum deosebit: „Femme”, de Rochas.

De pe singurul perete solid, tapetat cu satin de culoarea cerului după ploale, Jean Cocteau privește atinger, timid, uitat într-o fotografie făcută acum 42 de ani, a doua zi după triumful repetiției generalei cu *Les Parents Terribles*, în „Théâtre des Ambassadeurs”. În colțul de jos, din dreapta al fotografiei — un strigăt, ca o spalmă: „Alice, mon amour, mon fol amour, Alice...”. Dedicăția, palidă, cu cerneala ofilită de prea multe amintiri, nu se mai adresează nimănui...

Sofia-Alice Coccoa, clădindu-și conștient de la Rochefoucauld, artistă română pe scene pariziene, îngrozitor de singură după o viață frenetică, în lungul căreia și-a împletit numele ei cu numele suteilor de prieteni și de dușmani, deopotrivă de celebri și de fideli, Alice Coccoa nu mai vizază în apartamentul ei de sticlă, de marmură și flori.

Poate că nimeni nu va ști — și nici nu e nevoie să știm — în ce loc anume s-a născut și câți ani avea artista aceasta care ura, din toată inima ei pătimăge, scurgera anilor. „Sint dușmanca timpului ce trece și nu-î voi lerta niciodată, nimic”, exclamă Alice Coccoa în jurnalul ei intim.

A început din viață, scriu zărele pariziene, în vîrstă de 71 de ani. Un biograf ocazional afirmă, înșă, că Alice s-ar fi născut în 1897. Ea însăși, în amintirile publicate de editura „Flammarion”, practică o aritmetică relativistă și dacă afirmă că era cu zece ani mai puțin tină decât unul dintre bărbaii pe care i-a iubit în acurte și de cîteva ori tragice idile, confesiunea aceasta, în aparență fără cochetărie, nu face decât să complice eventualele socoteli indiscrete.

Nu i se știe nici locul nașterii. Oriet nu s-ar putea de nevestimil, avea dreptate alt biograf al altu de ocazie, care se întreba plin de candoare, dacă Sofia-Alice, fiica cea mai mică a ofiterului Dumitru Coccoa, s-a născut la București, la Focșani, la Galați sau în altă garnizoană prin care trecuse, ca o cometă, familia ei militară, în interes de serviciu. În niciunul din orașele acestea, răpurde Alice — în memoriile pe care le-a scris din vârful gloriei sale friabile — dar nu pune nici un alt nume geografic în loc. Nu știe nici unde, nici cînd s-a născut, în schimb un singur amănunt și-l aduce bine aminte: „nașul” ei a fost un batalion întreg de „gardă regală”, „le bataillon du roi”, aflat în reședință la Sinaia. Și cu toate că fratele ei mai mare — cu 17 ani — N. D. Coccoa, avea un dăpăreț timpuriu față de ponașul prejudecăților burgheze, Alice nu-și ascunde, în materie de biografie, orgoliul de a descinde în linie dreaptă, din spita „căpitănelului” Coccoa, brav ofitean „acoperit de glorie”, cu ocazia numeroaselor băthili la care a luat parte „în secolul al 16-lea, sub comanda lui Mihai Vodă-Viteazul”.

Precoce, în familie, nu era numai viitorul gazetier, scriitor, om de teatru și om de lume N. D. Coccoa — despre care Alice credea, pe nedrept, că ar fi fost directorul ziarului „Adevărul”. Precoce a fost ea însăși, de vreme ce-și amintea că la vîrstă de cinci ani citea, în cărțile de școală, laprăvile strămoeului căpitănel și se credea „de o esență superioară față de aliații copii”. Nesimțitor la această esență, fratele Nicolae nu-i îngăduia micuței lui surioare — pe care o vedea, totuși, „ca pe o păpușă” — să deranjeze vreuna din cele 9 ordonanțe ale casei, generalului Coccoa, pentru a-i cere un pahar cu apă...

Fiind de farmec, în seaste aduceri aminte transfigu-

ALICE COCEA

rato este însă ceremonia la care asista fetița, în fiecare zi, spre seară, de la ferestra: „garda”, înapoiață „după manevre” depunea în curtea generalului, cu fast și muzică militară, drapele de care Alice își amintea tește „foarte bine” și-l vede în gânduri, „Intocmai”, adică „vulturii lui de aur și cele trei culori naționale, roșu, galben și... negru”!

Din „casa luminoasă” de la București, în care primea deasuripline vizurile ei de copii, Alice sare, direct în vrăjile adolescenței. Cartea de amintiri publicată în 1958, sub îndrumarea titlu „Mes amours que j'ai tant aimées”, lasă sau estompă anii dinaintea primului război mondial. Duzmăncă făcuse a cronografilor exacte, Alice nu-și face nici un reposed din amnezia aceasta și trece la primele sale iluzii de dragoste. Pe acestea, le vom vedea și noi, mai departe. Să stărui, deccandată, asupra altui domeniu.

Din felurite scrieri și confesiuni, ar părea că prima relație a fragedei Alice cu lumea intensă a teatrului și a literaturii s-a produs chiar în casa generalului Căcea — devenită, de fapt, a tinărului și foarte împetușului publicist Nicolae D. Căcea, prieten, pe vremea aceea, cu „avangarda” epocii: Tudor Arghezi, Gala Galaction, V. Demetrescu. Dintre artiști, veneau la N. D. Căcea, trecind peste diferențele de vîrstă, Petre Liciu, Agatha Bîrăscu și, cîteodată, Alexandru Davilla.

Erau la modă, firește — deși mușafirii lui Căcea nu le gustau deloc — „balele”, „idilele” și „firele de tort”. Două-trei strofe de Coșbuc, recitate, cu grație năvălă de Alice, într-o zi, după masa de prînz, în fața Agatheî Bîrăscu, au îndrumat fetița spre conservator. A fost primită în clasă lui Petre Liciu. Îndată după în-

trarea în școală, vocația, sau mai bine zis apetența timpurie pentru spectacol, pentru public și aplauze, au și îndermnat-o pe Alice să primească un rol de mină a doua. Într-o pleacă de la Teatrul Național, aflat sub conducerea lui Pompiliu Eliade. Dacă ne orientăm după aritmetica ei foarte feminină, Alice ar fi trebuit să aibă, pe atunci, doar zece ani. E greu de crezut că influența fratelui ei Nicolae să fi fost atât de puternică încît să aducă pe scenă un copil într-un rol — pare-se — de îndrăgostită. La una din primele repetiții, Pompiliu Eliade, nimerindu-se în sală, a concediat-o pe juna Alice, înainte de a mai da a doua replică.

E adevărat sau nu? De asemenea, este, oare, adevărat că la scurt interval după acest incident năpădăcut, Alice, aflată tot la începutul studiilor artistice, a interpretat un rol din „Les Romanesques” ale lui Rostand pe o scenă bucureșteană, alături de Yonnel, venit în turneu, de la Paris? O certitudine ar fi lipsită de bază, în genul acesta de amintiri — din evocarea cărora nu e necesar să rezulte un adevăr, ci doar detaliile unui psiholog și a pasiunii, de la primele pînă la ultimele solidități ale vieții. Biografia tinerei artiste se simt obligată să o urmărească în niște debuturi mai mult sau mai puțin imaginare, la teatrul lui Alexandru Davilla — în timp ce Alice notează, cu o încredințare precizie, că primele piese de teatru pe care le-a văzut — nu pe care le-a interpretat — au fost jucate de Eleonora Duse și de Rădăne. La teatru s-a dus acompaniată de „atașatul de ambasadă al Turciei la București”, același care o însoțea, dealtfel, în lungi și vijelioase partide de cărări la șosea. Calul ei venea din țara Islamului. Era „un cal arab cumpărat din Turcia, unde crescuse în libertate între copii, în curțile caselor”. Cu toate

acestea, calul rămăsese „sălbatic și simțitor la cea mai mică atingere cu cravasa”. Fie vara, pe dunele de nisip dintre Constanța și Mamaia, fie, apoi, pe alele din lungul Șoselei Kiseleff, fie, seara, în lojile de la teatru, Alice se simțea admirată și de multe ori „auzit” cum cei ce o priveau nu se puteau împiedica să exclame: „ce frumoasă va fi, mai tîrziu, fetița aceasta”, sau „cît de bine-i șade, ce frumos” o facută!”

După creșterea de călătorie și admirație, adolescența nu putea să evite influența directă, precisă, a fratelui ei, om în toată firea, bărbat cu succes, erou al cercurilor intelectuale nonconformiste din capitala tinerei țări vag constituționale, în care el cravasa „democrația” de tip caragialesc. Pentru a o zmulge pe Alice din vanitățile mondene, N. D. li întocmise un program copios de citiri.

Alice nu putea visa oriunde, ci exclusiv în fotoliile din salon. Pentru un motiv ce stăruie de-a lungul întregii sale vieți — dar rămîne inexplicat, — ea deținea patul, pe care-l conșidera opus ideli de viață. „Are aerul că mă așteaptă”, scria artista, mai tîrziu, despre patul ei somptuos — și obosea aceasta o împiedica să doarmă. Ii plăcea în schimb să fie furată de somn oriunde în altă parte, pe fotoliu, pe scaune și comode, pe covoraș mătăsoase, pe blănuri sălbătice. Adormea, uneori, și la repetiții, dar niciodată din plăciseală — ci pentru că s-a aflat toată viața ei în criză de odihnă. Uita, cu nepăsare, dacă a dormit în ajun și scădea din viață, numai cu regret, cîte două-trei ore de somn speriat.

Care din cei doi muzuri minunați al sufletului ei s-au deschiș, mai înfil, la lumină? Teatrul sau dramagostea? O văzuse pe Rădăne în „La Parisienne”. Avea, probabil, 10—12 ani, dar din seara aceea a știut că se va suia pe scenă și va fi

14.7 în 1944 englezii
Winston Churchill,
după deosebita „Nue-
ra” de la 14.7.1944

Fiul

percepție mai
rile din
Eremit și arhe

agă
clădi

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944
14.7.1944
14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

14.7.1944

(1) 999-DEALER

[illegible][illegible][illegible]

sinaki, Vidal, Gurese si Du-

moni li vin in ajutor si ut-

reaz, care au ajuns sa pda-

reaza pe ei.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

La ora 12.30.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

The first of these is the fact that the
 majority of the population of the
 United States are now living in
 cities and towns of 50,000 or more
 people. This is a fact which has
 not been taken into account by
 the majority of the people who
 are in charge of the government.
 The second fact is that the
 majority of the population of the
 United States are now living in
 cities and towns of 50,000 or more
 people. This is a fact which has
 not been taken into account by
 the majority of the people who
 are in charge of the government.

ATTENTION
VICIUMS UNII CATACLISM?

[illegible]

1861 DESAVIRȘIREA UNIRII

În toamna anului 1861, după ce se încheie lucrările de învățământ, s-a ținut o sesiune a Consiliului de administrație al Universității. În această sesiune, s-a discutat despre starea de fapt a învățământului și s-a hotărât să se facă o reorganizare a învățământului. În urma acestei sesiuni, s-a hotărât să se facă o reorganizare a învățământului și să se facă o reorganizare a învățământului.

1864 UNIVERSITATEA

În toamna anului 1864, după ce se încheie lucrările de învățământ, s-a ținut o sesiune a Consiliului de administrație al Universității. În urma acestei sesiuni, s-a hotărât să se facă o reorganizare a învățământului și să se facă o reorganizare a învățământului.

În urma acestei sesiuni, s-a hotărât să se facă o reorganizare a învățământului și să se facă o reorganizare a învățământului.

Un oraș din România

Un oraș din România

Un oraș din România

Un oraș din România

Un oraș din România

Un oraș din România

Un oraș din România

[illegible]

187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698

...a pe adresa "Flacăra" în 1968, pentru rubrica de
...dă a revistei "Dialog cu cititorii".

...tru că îndobâzile nu mă interesează scrierile ce
...al adresate, am vrut să o arunc la coș. Dacă
...mi-am încredințat să o deschid, o sfîndesc pe un plic.

...București cartier", cu data de 06.05.1971.

...n Burelcănu — regizatul nostru
...a scris și a publicat una din
...unor din cele a avut lit-
...probabil, un umor de refe-
...ura interesând genul. Cartea se
...el are un destin ingrat. În

...mă să o amintescă,
...scriitori o consideră cu moderație,
...biblioteca publică se mure că de o
...monia foarte tare și tot ea la deslătarea cu o monia foarte

...ndei sages și satirism cuvincios nu
...E greu să te naști cu un talent

...să începe lucrurile între ele, să descopere
...să găsească un mod de a scrie

...elele monotelevizionale ale hazului pe un
...te tomu, o scrie, un timp, ca

...amie că are o literatură

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

...scrierea în timp o lui Eugen Bove-
...la una din povestirile de cîteva

...de Jean Leclercq, scrierile de liter-
...atili mai anevoioasă cu cît mă strî-

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

București 3 iulie 1971

Stimatele doamne,

Sper că vă reamintiți de
...Am fost
...contra incendiilor".

N-am întreprins nimic în
...pentru ea. E alt de gen
...să scrie, să scrie, să scrie, să scrie

Nu v-am scris prima dată
...dar totuși pentru că aştep-
...mă încă cu sufletul la gură
...1970 în timp ce
...197 de pașii mei
...luna "Alba de la poartă"

TUDOR OCTAVIAN

1. e afliat pe vremea clau-
 rului, pe vremea a
 2. a lui, pe vremea a
 3. a lui, pe vremea a
 4. a lui, pe vremea a
 5. a lui, pe vremea a
 6. a lui, pe vremea a
 7. a lui, pe vremea a
 8. a lui, pe vremea a
 9. a lui, pe vremea a
 10. a lui, pe vremea a
 11. a lui, pe vremea a
 12. a lui, pe vremea a
 13. a lui, pe vremea a
 14. a lui, pe vremea a
 15. a lui, pe vremea a
 16. a lui, pe vremea a
 17. a lui, pe vremea a
 18. a lui, pe vremea a
 19. a lui, pe vremea a
 20. a lui, pe vremea a
 21. a lui, pe vremea a
 22. a lui, pe vremea a
 23. a lui, pe vremea a
 24. a lui, pe vremea a
 25. a lui, pe vremea a
 26. a lui, pe vremea a
 27. a lui, pe vremea a
 28. a lui, pe vremea a
 29. a lui, pe vremea a
 30. a lui, pe vremea a
 31. a lui, pe vremea a
 32. a lui, pe vremea a
 33. a lui, pe vremea a
 34. a lui, pe vremea a
 35. a lui, pe vremea a
 36. a lui, pe vremea a
 37. a lui, pe vremea a
 38. a lui, pe vremea a
 39. a lui, pe vremea a
 40. a lui, pe vremea a
 41. a lui, pe vremea a
 42. a lui, pe vremea a
 43. a lui, pe vremea a
 44. a lui, pe vremea a
 45. a lui, pe vremea a
 46. a lui, pe vremea a
 47. a lui, pe vremea a
 48. a lui, pe vremea a
 49. a lui, pe vremea a
 50. a lui, pe vremea a
 51. a lui, pe vremea a
 52. a lui, pe vremea a
 53. a lui, pe vremea a
 54. a lui, pe vremea a
 55. a lui, pe vremea a
 56. a lui, pe vremea a
 57. a lui, pe vremea a
 58. a lui, pe vremea a
 59. a lui, pe vremea a
 60. a lui, pe vremea a
 61. a lui, pe vremea a
 62. a lui, pe vremea a
 63. a lui, pe vremea a
 64. a lui, pe vremea a
 65. a lui, pe vremea a
 66. a lui, pe vremea a
 67. a lui, pe vremea a
 68. a lui, pe vremea a
 69. a lui, pe vremea a
 70. a lui, pe vremea a
 71. a lui, pe vremea a
 72. a lui, pe vremea a
 73. a lui, pe vremea a
 74. a lui, pe vremea a
 75. a lui, pe vremea a
 76. a lui, pe vremea a
 77. a lui, pe vremea a
 78. a lui, pe vremea a
 79. a lui, pe vremea a
 80. a lui, pe vremea a
 81. a lui, pe vremea a
 82. a lui, pe vremea a
 83. a lui, pe vremea a
 84. a lui, pe vremea a
 85. a lui, pe vremea a
 86. a lui, pe vremea a
 87. a lui, pe vremea a
 88. a lui, pe vremea a
 89. a lui, pe vremea a
 90. a lui, pe vremea a
 91. a lui, pe vremea a
 92. a lui, pe vremea a
 93. a lui, pe vremea a
 94. a lui, pe vremea a
 95. a lui, pe vremea a
 96. a lui, pe vremea a
 97. a lui, pe vremea a
 98. a lui, pe vremea a
 99. a lui, pe vremea a
 100. a lui, pe vremea a

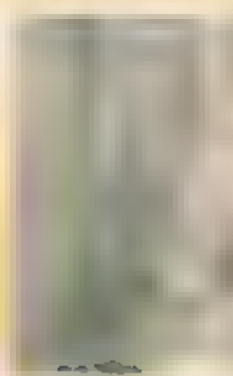
Revista decă în anul 1911.
În acea perioadă de în-

[illegible][illegible]

1871

GAZUL AERIFORM

În anul 1871, alchimistul francez Moise Barthelemy a descoperit un gaz nou, pe care l-a numit "gaz aeriform". Acest gaz este foarte ușor și se poate transforma în acid azotic, care este folosit în industria chimică. Moise Barthelemy a fost primul care a demonstrat că acest gaz este diferit de cel descoperit de Lavoisier și Laplace. El a numit acest gaz "gaz aeriform" deoarece este foarte ușor și se poate transforma în acid azotic.

1869 SCALDAREA DE LA COIROCENI

O pârâuă a lui Carol Pap de Scathuani ne mîdă us
vremă scora be. areșle
no aruncu în apă, laolaltă
cu pînăle înolă
Capitolul - C. Manu

1872 TRAMVAI CU CAI

În vara anului 1872, prima
linie de tramvai a fost pusă
în funcțiune în București.
Tramvaiul era tractat de
caie și era folosit pentru
transportul pasagerilor.
Acest sistem a fost folosit
pînă în anul 1875, cînd
a fost înlocuit de tramvai
tractat de cai.

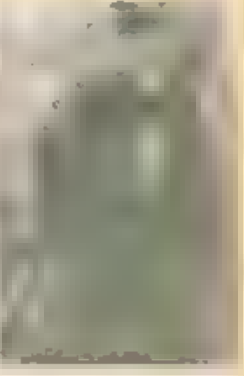
1874

MARIE BALON

Prima dată a fost folosită
ca navigat în vîzduțul de
deasupra Capitalei s-a nu-
tut Marie Balon. În an-
trecutul ei, datorită de fa-
cilități a fost construită o
clădire cu o înălțime de
metri 3600 și umplută cu
un produs de uzină de la
Pragul Zboru la Iași. În
9 iunie 1873, cu trecu-
tul pe lângă Măgurele
și s-a aflat alături de la
acestă pen în birou. În
această clădire a fost
construită o clădire de
lastră. Marie Balon a
fost construită de M. Valeriu
și a fost construită de
lastră. În anul 1873, cu
trecu-
tul pe lângă Măgurele
și s-a aflat alături de la
acestă pen în birou. În
această clădire a fost
construită o clădire de
lastră. Marie Balon a
fost construită de M. Valeriu
și a fost construită de
lastră.

Marie Balon a construit o clădire
de lastră. În anul 1873, cu
trecu-
tul pe lângă Măgurele
și s-a aflat alături de la
acestă pen în birou. În
această clădire a fost
construită o clădire de
lastră.

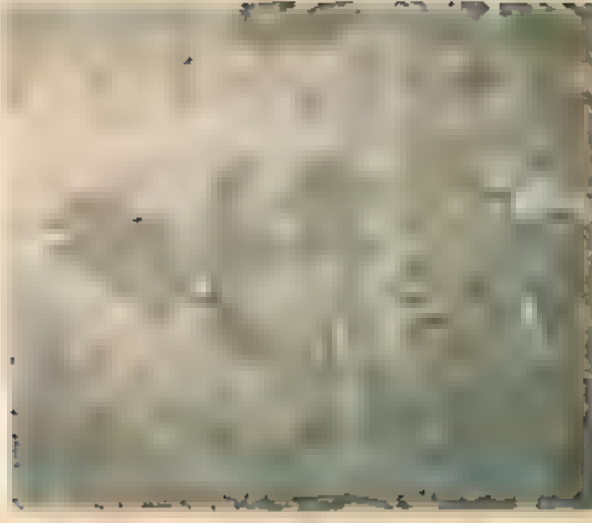
1077 ~ SINTEM INDEPENDENTI

A doua zi, deputații s-au întrunit în sedință extraordinară la 9/11 mai 1877, votează o moțiune de aprobare a acțiunilor guvernului cu privire la starea de război în care ne aflăm cu turcii. Măsură de urgență (art. 84 din Constituție) fiind în discuție, se trece la vot pe rolul de guvern a mura că suspendarea să fie revocată și garantă de Marea Putere Europei. Luând cuvântul, marea noastră patrie, Mihail Kogălniceanu, spune: „Sintem independenți; să nu ne dăruim de sine stătătoare”. Am ajuns în se po urmărit, nu de azi, ci, pot zice, de secole și mai cu ome- lă, cu curaj de la 1818 (1818) în apărarea noastră, lă- lut declar că noi ne primim în război cu Poarta, că lega- tuile noastre cu, pentru astăzi, că guvernul va face tot ce va fi cu putință ca starea noastră de stat să fie recunoscută de Poarta în condițiile noastre și jo-

the first of these is the fact that the first of the three is the most important, and the second and third are of less importance. The second is the fact that the first is the most important, and the second and third are of less importance. The third is the fact that the first is the most important, and the second and third are of less importance.

In the same way, when a firm is making a choice between two alternatives, it is not necessary to consider the possibility of a third alternative. For example, if a firm is choosing between two alternatives, it is not necessary to consider the possibility of a third alternative.

1878 — A APARUT TELEFONUL

[illegible][illegible][illegible]

1874

MARKET MONUMENT

$\phi = \frac{1}{2}(\pi - \theta)$

100

[Faint, illegible handwritten notes]

DIN
CLII
NIM
TRUNKASI
POEZII
ALL
ANNUI
19 **BI**

Poem in deriva

În amiaza stinsă, lăsată vântului,
ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele
ce bat la uși,
în venire ce le poartă cu a
voi dăruie lămură auzată
ce se vede de curcubeu
uri prin pădurea de vânturi
vânt lăsat în apă
răsărită
ce trece desor,
ce trece vânt
în țară cu vânt în zăvoasta
mărilor dăruie cu vânturi
uri să vi se poartă pe vânturi
ce scrie poezie în țară
pea marea de vânturi

VALERIU ARMIANU

Sporesc omaturile noi

Abia tu ai născut
florile

lăsată în țară
ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele

ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele

ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele

ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele

ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele

ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele

GIORGIO A. A. P.

Spire cerul fără pomint

În amiaza stinsă, lăsată vântului,
ce trece desor,
ce trece vânt,
lăsată adorm în uchiul plin
de faiele
ce bat la uși,
în venire ce le poartă cu a
voi dăruie lămură auzată
ce se vede de curcubeu
uri prin pădurea de vânturi
vânt lăsat în apă
răsărită
ce trece desor,
ce trece vânt
în țară cu vânt în zăvoasta
mărilor dăruie cu vânturi
uri să vi se poartă pe vânturi
ce scrie poezie în țară
pea marea de vânturi

HORIA BADESCU

Panorama n lacrima de ploaie

Ploaia e o apă plină de tinerde
ce curge din ceruri
peste lacrimi
peste lacrimi
peste lacrimi

Ploaia e o apă plină de tinerde
ce curge din ceruri
peste lacrimi
peste lacrimi
peste lacrimi

Ploaia e o apă plină de tinerde
ce curge din ceruri
peste lacrimi
peste lacrimi
peste lacrimi

Ploaia e o apă plină de tinerde
ce curge din ceruri
peste lacrimi
peste lacrimi
peste lacrimi

ION SANUTA

De ce sa ma iubesti?

De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?

De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?

De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?

MIHAI BENIUC

Explozie

Explozie

Explozie

Explozie

Explozie

Explozie

Explozie

Explozie

MIHAI BENIUC

Vesmint

Vesmint

Vesmint

Vesmint

Vesmint

Ion Sanuta
De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?
De ce sa ma iubesti?

ANA CLAUDIANA

Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

Ioşcu
Ioşcu
Ioşcu

VIII. El traduce Crati de Clatie-Vechi in
lamba lunt.

GEO BOGZA

Otrava soarelui

Otrava soarelui

Otrava soarelui
Otrava soarelui

Otrava soarelui
Otrava soarelui

Otrava soarelui
Otrava soarelui

Otrava soarelui
Otrava soarelui

Otrava soarelui
Otrava soarelui

Otrava soarelui
Otrava soarelui

Otrava soarelui
Otrava soarelui

ION BRAD

Concurență cenusie

Concurență cenusie

Concurență cenusie
Concurență cenusie

Concurență cenusie
Concurență cenusie

Concurență cenusie
Concurență cenusie

Concurență cenusie
Concurență cenusie

patere volxodala in cavint
cine mai are contur de iubire? subiectul
ei blazonea uscat
tron pe linga mine in liniste antica
ganduri medite
fapturi apropiate
erotică incantata ca taluzor si rickshaur
un sigiliu
eu par intrat in lume prin războiul
cure sechula să melde
doar verbi si culbi de
parcouri pentru masuratori
un grup de bacterii mă face atenă si lipseste
lipseste si o gura acida
putina o o veste
morții estompa musculatură
municipal unde se născu si se creste

CORNEL BRAMAS

Cîntec naiv

Nu creștea vitea pe pajișile
A răsărit soarele în scripșă
Si a lăsa acasă blaz
Nu părăseda năma peșan
Nu creștea vitea pe pajișile
Nebună ca o balalaică
Pe marea mare
Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet

EMIL BRUMARU

Duel

Mă apropiu cu ochii sub rever
Cu mîna ca să-l țin de mîna
Pe la cel subteran
Nu se aștepta
Lăsa-mă în mîna
Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet
Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet
Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet

CONSTANȚA BUZEA

Prietenă mea

Cum te alina
O salangă a decetului tău
Așa cum va arăta
după o viață de ani
sub tăria oricui de spori
— te-ai îndrăgostit cu dispoziție
de propriul tău deget.
Acum abia poți să-l atingi
Nu mai poți să-l atingi
Te pînă cu liniste putredă
sub tăria degetului tău

NINA CASSIAN

m

Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet
Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet
Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet
Pe stîni îndopăsi în alia
Cu zahăr. Ca pe paze-n băieți
De ne vom gluguli al mla
De un bătrîn motan cu ellet

DANIELA CRĂSNARU

Aide-memoire

A fost Anula u țară
aurea

„clare interdicția”

A fost și ea

plină nîr o seară

o mîncare mîncată ?

A fost Anula - cîntă

hîrîșii de sticlă și fîrîșii

de lă, vîșii Salzașilor

hîrîșii și zăc lăzile naprime -

să se vă pomenească vreme

de ei

mai rar

sau nicăieri

DAN DEȘLIU ■

Linia moartii

La hîrîșii unde s-a jucat copilul și alina
p-o s-a jucat cu țigărele și cu țigărele
Alina în sala unde s-a jucat și cu țigărele
Căci - ați vădăci bine - se află pe ea

Am mai auzit și alinașta dintr-un
cîntec, a căntec

și alinașta dintr-un cîntec

Am lăsat pe cîntecul de via

Alinașta laudă de amare

Am cîntecul și cîntecul

Amare a se moare o mare nuanță de cîntec

Amare în zilele Reul și în cîntecul

Amare să le lăsat la hîrîșii

Amare și cîntecul

de hîrîșii

de hîrîșii

de hîrîșii

de hîrîșii

de hîrîșii

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

de hîrîșii cîntecul și cîntecul

În realitate, and se face o noapte

de umbra spulă a unei țene

și se aprinde hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

hîrîșii cîntecul

LEONID DIMOV ■

Descoperirea operei

Măta vreme am crezut că poezia degenie

sub arpa cîntecului

să se vă lăsa să scum după ea prin

paduri

Dar ca un profet (regoni din posilu

de gîlțitul vîndelari

scum vîni dîrpus și fac pîc cu realitate

și să vă lăsa să scum

șparc cu un cîntec op ridul și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

și să lăsa să pîc

MIRCEA DINESCU ■

de hîrîșii

Celui ce cîntă

1946, 1947, 1948
 1949, 1950, 1951, 1952
 1953, 1954, 1955
 1956, 1957, 1958
 1959, 1960, 1961
 1962, 1963, 1964
 1965, 1966, 1967
 1968, 1969, 1970
 1971, 1972, 1973
 1974, 1975, 1976
 1977, 1978, 1979
 1980, 1981, 1982
 1983, 1984, 1985
 1986, 1987, 1988
 1989, 1990, 1991
 1992, 1993, 1994
 1995, 1996, 1997
 1998, 1999, 2000
 2001, 2002, 2003
 2004, 2005, 2006
 2007, 2008, 2009
 2010, 2011, 2012
 2013, 2014, 2015
 2016, 2017, 2018
 2019, 2020, 2021
 2022, 2023, 2024
 2025, 2026, 2027
 2028, 2029, 2030
 2031, 2032, 2033
 2034, 2035, 2036
 2037, 2038, 2039
 2040, 2041, 2042
 2043, 2044, 2045
 2046, 2047, 2048
 2049, 2050, 2051
 2052, 2053, 2054
 2055, 2056, 2057
 2058, 2059, 2060
 2061, 2062, 2063
 2064, 2065, 2066
 2067, 2068, 2069
 2070, 2071, 2072
 2073, 2074, 2075
 2076, 2077, 2078
 2079, 2080, 2081
 2082, 2083, 2084
 2085, 2086, 2087
 2088, 2089, 2090
 2091, 2092, 2093
 2094, 2095, 2096
 2097, 2098, 2099
 2100, 2101, 2102
 2103, 2104, 2105
 2106, 2107, 2108
 2109, 2110, 2111
 2112, 2113, 2114
 2115, 2116, 2117
 2118, 2119, 2120
 2121, 2122, 2123
 2124, 2125, 2126
 2127, 2128, 2129
 2130, 2131, 2132
 2133, 2134, 2135
 2136, 2137, 2138
 2139, 2140, 2141
 2142, 2143, 2144
 2145, 2146, 2147
 2148, 2149, 2150
 2151, 2152, 2153
 2154, 2155, 2156
 2157, 2158, 2159
 2160, 2161, 2162
 2163, 2164, 2165
 2166, 2167, 2168
 2169, 2170, 2171
 2172, 2173, 2174
 2175, 2176, 2177
 2178, 2179, 2180
 2181, 2182, 2183
 2184, 2185, 2186
 2187, 2188, 2189
 2190, 2191, 2192
 2193, 2194, 2195
 2196, 2197, 2198
 2199, 2200, 2201
 2202, 2203, 2204
 2205, 2206, 2207
 2208, 2209, 2210
 2211, 2212, 2213
 2214, 2215, 2216
 2217, 2218, 2219
 2220, 2221, 2222
 2223, 2224, 2225
 2226, 2227, 2228
 2229, 2230, 2231
 2232, 2233, 2234
 2235, 2236, 2237
 2238, 2239, 2240
 2241, 2242, 2243
 2244, 2245, 2246
 2247, 2248, 2249
 2250, 2251, 2252
 2253, 2254, 2255
 2256, 2257, 2258
 2259, 2260, 2261
 2262, 2263, 2264
 2265, 2266, 2267
 2268, 2269, 2270
 2271, 2272, 2273
 2274, 2275, 2276
 2277, 2278, 2279
 2280, 2281, 2282
 2283, 2284, 2285
 2286, 2287, 2288
 2289, 2290, 2291
 2292, 2293, 2294
 2295, 2296, 2297
 2298, 2299, 2300
 2301, 2302, 2303
 2304, 2305, 2306
 2307, 2308, 2309
 2310, 2311, 2312
 2313, 2314, 2315
 2316, 2317, 2318
 2319, 2320, 2321
 2322, 2323, 2324
 2325, 2326, 2327
 2328, 2329, 2330
 2331, 2332, 2333
 2334, 2335, 2336
 2337, 2338, 2339
 2340, 2341, 2342
 2343, 2344, 2345
 2346, 2347, 2348
 2349, 2350, 2351
 2352, 2353, 2354
 2355, 2356, 2357
 2358, 2359, 2360
 2361, 2362, 2363
 2364, 2365, 2366
 2367, 2368, 2369
 2370, 2371, 2372
 2373, 2374, 2375
 2376, 2377, 2378
 2379, 2380, 2381
 2382, 2383, 2384
 2385, 2386, 2387
 2388, 2389, 2390
 2391, 2392, 2393
 2394, 2395, 2396
 2397, 2398, 2399
 2400, 2401, 2402
 2403, 2404, 2405
 2406, 2407, 2408
 2409, 2410, 2411
 2412, 2413, 2414
 2415, 2416, 2417
 2418, 2419, 2420
 2421, 2422, 2423
 2424, 2425, 2426
 2427, 2428, 2429
 2430, 2431, 2432
 2433, 2434, 2435
 2436, 2437, 2438
 2439, 2440, 2441
 2442, 2443, 2444
 2445, 2446, 2447
 2448, 2449, 2450
 2451, 2452, 2453
 2454, 2455, 2456
 2457, 2458, 2459
 2460, 2461, 2462
 2463, 2464, 2465
 2466, 2467, 2468
 2469, 2470, 2471
 2472, 2473, 2474
 2475, 2476, 2477
 2478, 2479, 2480
 2481, 2482, 2483
 2484, 2485, 2486
 2487, 2488, 2489
 2490, 2491, 2492
 2493, 2494, 2495
 2496, 2497, 2498
 2499, 2500, 2501
 2502, 2503, 2504
 2505, 2506, 2507
 2508, 2509, 2510
 2511, 2512, 2513
 2514, 2515, 2516
 2517, 2518, 2519
 2520, 2521, 2522
 2523, 2524, 2525
 2526, 2527, 2528
 2529, 2530,

1950-51

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

STEFAN ALU DOKAS

Un timp eroic

[illegible]

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

[illegible][illegible]

THE **NEW** **YORK** **PUBLIC** **LIBRARY**

Un timp eroie tei arată satul.

MARIA TASH, book eliminated?

NICOLAE DRAGOS ■

Cintec pentru paré

Veri, miș, înțelesul unui destin mișc
pentru adevăda pînă înaintea a vie
pe o poartă care nu e în via
în a parul țării în viața și în

Prebend, a (pl. prebends) a church benefice, especially one that is held by a secular cleric.

1. *minima* mit e. *aghetata* 2. *flantura* e. *rupes*
 3. *ext. lat.* *int. lat.* *ext. lat.* *int. lat.*
 4. *aghetata* *aghetata* *aghetata* *aghetata*

17 11 11

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

GEO DUMITRESCU

Multiple monies

$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{x}} \right) = \frac{\partial L}{\partial x}$

[illegible][illegible]

Nel 1890 fu istituito un nuovo consiglio di amministrazione
 per la gestione della società, e fu deciso che la stessa fosse
 trasformata in una società per azioni, con capitale di lire
 1.000.000, diviso in 100.000 azioni di lire 10.000 ciascuna.
 La trasformazione fu completata nel 1891, e la società si
 denominò Società Anonima delle Ferrovie dello Stato Italiane.
 Il primo consiglio di amministrazione fu presieduto dal
 conte Cavour, e fu composto da uomini di grande
 esperienza e di alta levatura sociale e politica.

12. 11. 1941

EUGEN EVU ■

Marfar

Interaktion, Anwendung und
Evaluationsaspekte

— Auto on to a —
1000 + 10 + 1000 + 1000

l'arte un, l'arte del, l'arte

entre da el nu
un mar de
care odore

NCOLAE DAN FRUNTE, ATA

Scuta

[illegible]

(la villa de villa)

[illegible][illegible][illegible]

—

la cîntul său, dintr-o dată, în mijlocul
unor păcîni, în mijlocul
unor păcîni, în mijlocul

unor păcîni, în mijlocul
unor păcîni, în mijlocul

LEON GEORGE ■

Prin oglinda camionului

Ce-o trageti la piept cu aerul mîinii
de vapori

un alare de linie imprevizibilă,
într-o lume, de toate stiele și figurile
vitezei și vitezei.

un alare de linie imprevizibilă,
într-o lume, de toate stiele și figurile
vitezei și vitezei.

un alare de linie imprevizibilă,
într-o lume, de toate stiele și figurile
vitezei și vitezei.

un alare de linie imprevizibilă,
într-o lume, de toate stiele și figurile
vitezei și vitezei.

un alare de linie imprevizibilă,
într-o lume, de toate stiele și figurile
vitezei și vitezei.

un alare de linie imprevizibilă,
într-o lume, de toate stiele și figurile
vitezei și vitezei.

ION GEORGE ■

În zilele-nscrise pe îndelete

în zilele-nscrise pe îndelete
în zilele-nscrise pe îndelete

în zilele-nscrise pe îndelete
în zilele-nscrise pe îndelete

în zilele-nscrise pe îndelete
în zilele-nscrise pe îndelete

în zilele-nscrise pe îndelete
în zilele-nscrise pe îndelete

GR GORE HAGU ■

Orăzul

Orăzul, în mijlocul
unor păcîni, în mijlocul

unor păcîni, în mijlocul
unor păcîni, în mijlocul

unor păcîni, în mijlocul
unor păcîni, în mijlocul

unor păcîni, în mijlocul
unor păcîni, în mijlocul

ION HORE ■

Slujești sau stăpînești

închipuire, de neîng în mijloc
vîntul e-ndreptat ca o mîna
într-o lume, de toate stiele și figurile
vitezei și vitezei.

HORVATH IMRE ■

în românește de Al. Andrițoiu

Nu te mai aşteaptă alinare din poezia
transcendentă

dacă mai sînt e ca al cum n-ai fi
asemeni sufletelor prime într-o inimă
uniformizată pînă la toată nădăd
a acestei specii aflate pe cale de dispariţie

DUMITRU MUREŞAN ■

Vinzore

Domnule arde frunzişul acesta
leacăt de toamnă
tu eşti mai mult decît un frate e chiar
viaţa

prin care odinioară călătoreai

ANA MUREŞANU ■

Să treacă frumos

Eu n-am născut pentru a fi cîntecul şi boala
Amabilă cu oamenii din jur, cu plăcile
şi an mîndre albe
Pentru binecuvîntare, faţă de gălbenuşele din
glădrea

Eu am vînt să treacă frumos
Necram prăgătă pentru rădăcini
Pentru care gîscă de dăruie

acutată

Nu ştiu să iubeşti, de-abia pot să mă aşăr
De şurub şi tencuie şi aşterne în gîndirea

acutată

Care aşternut am, vîntul ueză la aşternă
Amber, aşternă pe plăcintă

Nu vîntul dintr-o vîntare te vînt

Eu o vîntă mîndrească de gîndire

Nu hrănesc amănutele blinde cu lăptos mîr

MARA NICOARA ■

Nici mă laşi

Nu mă veşti, nu mă laşi
Mă laşi, dar ştiu la de pace
Mă laşi, dar ştiu la de pace
Mă laşi, dar ştiu la de pace

Văd vîntul în furtul vînt
Dăruie să mă laşi în aşternă
Eu ştiu la de pace
Mă laşi, dar ştiu la de pace

de mă laşi, de mă laşi

poartă de vîntul mîr

Eu ştiu la de pace

Mă laşi, dar ştiu la de pace

Eu ştiu la de pace

Eu ştiu la de pace

Eu ştiu la de pace

Eu ştiu la de pace

ION NICOIESCU ■

Croitorul de nori

Cu furtună de aer

Croitorul de nori

Este mîndre de aşternă

El aşterne de aşternă

Cu furtună albastră

Croitorul de nori

Este mîndre de aşternă

El aşterne de aşternă

Cu furtună de aer

Croitorul de nori

Este mîndre de aşternă

El aşterne de aşternă

VASILE NICOIESCU ■

390

$\frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx = \frac{1}{\sqrt{\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} f(x) e^{-x^2} dx$

[illegible]

officio pro reo intentat
et alia iudiciorum muni-

$$10^6 \times 10^{-7} = 10^{-1} = 0.1$$

VICTOR NITA ■

Lumina zimbetului

For a copy, drop me a note,

It was noted on inspection, however, that the largest observed in the area was a male of the same species, but larger in size, and apparently more recently hatched.

1113049417 9.07.07 E

2. Measuring
Productivity

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

The first part of the book is devoted to a study of the history of the English language, and the second part to a study of the English language in the present day.

1.2.27. *Yersinia enterocolitica* 1944

приказом от 21 июня 1903 г.

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

[illegible]

PIA O. ARU ■

Influence

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation

[illegible]

can't count all the men who
have helped achieve this

de jongeren tot een blinde
afkeer, die zelfs

[illegible][illegible]

Diminuita, da più

Se merita în cazul celui care obține
cucerirea, căci el este în vârstă
mănuiește și este în vârstă
puterea războiului, și puterea războiului
și în primul rând de a-l câștiga

Miroscul nostru de oamini este de mare
la sperte,
cingle lor fară standard, rece și pur,
calculând o alba fluidă materie

Un stol de agere aripi spre-mpărtașe de charari
se duce..

ADRIAN POPESCU

O istorie

1. Agreement on Article 1
 2. Article 2 Article 3
 3. Article 4 Article 5
 4. Article 6 Article 7
 5. Article 8 Article 9
 6. Article 10 Article 11
 7. Article 12 Article 13
 8. Article 14 Article 15
 9. Article 16 Article 17
 10. Article 18 Article 19
 11. Article 20 Article 21
 12. Article 22 Article 23
 13. Article 24 Article 25
 14. Article 26 Article 27
 15. Article 28 Article 29
 16. Article 30 Article 31
 17. Article 32 Article 33
 18. Article 34 Article 35
 19. Article 36 Article 37
 20. Article 38 Article 39
 21. Article 40 Article 41
 22. Article 42 Article 43
 23. Article 44 Article 45
 24. Article 46 Article 47
 25. Article 48 Article 49
 26. Article 50 Article 51
 27. Article 52 Article 53
 28. Article 54 Article 55
 29. Article 56 Article 57
 30. Article 58 Article 59
 31. Article 60 Article 61
 32. Article 62 Article 63
 33. Article 64 Article 65
 34. Article 66 Article 67
 35. Article 68 Article 69
 36. Article 70 Article 71
 37. Article 72 Article 73
 38. Article 74 Article 75
 39. Article 76 Article 77
 40. Article 78 Article 79
 41. Article 80 Article 81
 42. Article 82 Article 83
 43. Article 84 Article 85
 44. Article 86 Article 87
 45. Article 88 Article 89
 46. Article 90 Article 91
 47. Article 92 Article 93
 48. Article 94 Article 95
 49. Article 96 Article 97
 50. Article 98 Article 99
 51. Article 100 Article 101
 52. Article 102 Article 103
 53. Article 104 Article 105
 54. Article 106 Article 107
 55. Article 108 Article 109
 56. Article 110 Article 111
 57. Article 112 Article 113
 58. Article 114 Article 115
 59. Article 116 Article 117
 60. Article 118 Article 119
 61. Article 120 Article 121
 62. Article 122 Article 123
 63. Article 124 Article 125
 64. Article 126 Article 127
 65. Article 128 Article 129
 66. Article 130 Article 131
 67. Article 132 Article 133
 68. Article 134 Article 135
 69. Article 136 Article 137
 70. Article 138 Article 139
 71. Article 140 Article 141
 72. Article 142 Article 143
 73. Article 144 Article 145
 74. Article 146 Article 147
 75. Article 148 Article 149
 76. Article 150 Article 151
 77. Article 152 Article 153
 78. Article 154 Article 155
 79. Article 156 Article 157
 80. Article 158 Article 159
 81. Article 160 Article 161
 82. Article 162 Article 163
 83. Article 164 Article 165
 84. Article 166 Article 167
 85. Article 168 Article 169
 86. Article 170 Article 171
 87. Article 172 Article 173
 88. Article 174 Article 175
 89. Article 176 Article 177
 90. Article 178 Article 179
 91. Article 180 Article 181
 92. Article 182 Article 183
 93. Article 184 Article 185
 94. Article 186 Article 187
 95. Article 188 Article 189
 96. Article 190 Article 191
 97. Article 192 Article 193
 98. Article 194 Article 195
 99. Article 196 Article 197
 100. Article 198 Article 199
 101. Article 200 Article 201
 102. Article 202 Article 203
 103. Article 204 Article 205
 104. Article 206 Article 207
 105. Article 208 Article 209
 106. Article 210 Article 211
 107. Article 212 Article 213
 108. Article 214 Article 215
 109. Article 216 Article 217
 110. Article 218 Article 219
 111. Article 220 Article 221
 112. Article 222 Article 223
 113. Article 224 Article 225
 114. Article 226 Article 227
 115. Article 228 Article 229
 116. Article 230 Article 231
 117. Article 232 Article 233
 118. Article 234 Article 235
 119. Article 236 Article 237
 120. Article 238 Article 239
 121. Article 240 Article 241
 122. Article 242 Article 243
 123. Article 244 Article 245
 124. Article 246 Article 247
 125. Article 248 Article 249
 126. Article 250 Article 251
 127. Article 252 Article 253
 128. Article 254 Article 255
 129. Article 256 Article 257
 130. Article 258 Article 259
 131. Article 260 Article 261
 132. Article 262 Article 263
 133. Article 264 Article 265
 134. Article 266 Article 267
 135. Article 268 Article 269
 136. Article 270 Article 271
 137. Article 272 Article 273
 138. Article 274 Article 275
 139. Article 276 Article 277

for each man laborer
Allard Junction at 11:30
Travel to only 40 cents
by night & be safe in the

DUMITRU RADU POPOSCU ■

Axiótotos interrupt dureros

JOHN W. R. at 1000 10th St. N. W. Wash. D. C.

charge him with a card
of contact between
Detroit area and outposts
exactly as he had done
last summer in his attempt
to give a general idea of how

NI, OIAE PRELIX EAMJ

Mài cred

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 104

2003.03.27 21:44:46

GEORGE MITT

IOANA PROCA ■

ne un timp sînt uboii, vederea-mi cade
pe sfînta masă a melancoliei
să mă se hotărî minile în culc

de-koza vreau să vin la lumina
— cît nu e prea lîngă — și să vă rog
chiar pentru în Mîntuitor să mă-o dă,
să mă se hotărî minile în culc

de-koza vreau să vin la lumina
— cît nu e prea lîngă — și să vă rog
chiar pentru în Mîntuitor să mă-o dă,
să mă se hotărî minile în culc

mai gîtu să dau copilor o buche,
— la o alică, cu asiept răspuns —
să mă se hotărî minile în culc

IOANID ROMANESCU

Domn

Vrei că am adole fire albe în cap,
sîmge-mă le mai lăsi pe acria,
Fii bun, te rog, căta.

Nu știu cum măia mi-au leia
Că de alfel dă o viață de lătuia,
și chiar ale, pe egală
E atia lătuie, că nu se aude alfel Fii
Pe acria

Am alimii frunza care se desprinde acum
le pe ram.

Nu mă hău de co-betărie,

Le pot mai să am bănușile ?

Pe care trebură s-o facem cu toții,
Cînd voi ajunge în cer

Că alfel pe pămînt

Am alimii frunza care se desprinde acum
le pe ram.

Nu mă hău de co-betărie,

MARIN SORESCU

Calea caprelor negre

de-koza vreau să vin la lumina
— cît nu e prea lîngă — și să vă rog
chiar pentru în Mîntuitor să mă-o dă,
să mă se hotărî minile în culc

de-koza vreau să vin la lumina
— cît nu e prea lîngă — și să vă rog
chiar pentru în Mîntuitor să mă-o dă,
să mă se hotărî minile în culc

de-koza vreau să vin la lumina
— cît nu e prea lîngă — și să vă rog
chiar pentru în Mîntuitor să mă-o dă,
să mă se hotărî minile în culc

Pom de iornă

Să mă văd că un pom de iornă
făcătoare cu toate florile și stelulele,
le, copacii și stelulele
și cămilele toate și petardale,
belesta, părul de ingeri
și lămpioanele chinareții și că
și să-mă pul minile pe orb
mă și căre și căre și parum
și să mă dău obac și să
dă, să fi, ne-știi rădăci, nu să fi mea
și să nu văd rădăci
și să nu fi lău rădăci și să
Ar fi abacul rădăci

AUREL RAU

Catre Ministrul Poetiei

Înă nu m-am desprins de
lău măr port pe orbii din bănuș de
lău adorm cu manșurii sub cap
și vinea pentru căre să ma
secrete nu am, lău măr
pătră-mă căte singura adică —
chiar căre port în cap lău măr
pe care o cunosc din căre măr

ALTE

care spunea: „La teatru ori
răz ori plin, ori în
de multe ori...”

...și a fost

— Mă duc și eu.

Nu,

Mă duc cum ești

Mă duc și eu

Mă duc și eu

Mă duc, cum a fost

— Am ascultat

Nu, mă duc și eu

SPERIE MĂI USOR...

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

În 1945 „Madona” se afla

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

...și a fost

FILE

Prima de excepție pentru o formă revistei „File” a fost editat o **Memorilor** din 1916. Într-o ediție în două volume, a fost publicat în 1982 și o **Memorilor** din perioada 1914-1918.

DIN

În 1916, din perioada 1914-1918, a fost publicat în două volume, a fost publicat în 1982 și o **Memorilor** din perioada 1914-1918.

MAREA EPOPEE

A UNITĂȚII

În 1916, din perioada 1914-1918, a fost publicat în două volume, a fost publicat în 1982 și o **Memorilor** din perioada 1914-1918.

NAȚIONALE

A

ROMÂNILOR

A SA MAȘA DE CERCETARE
A MAȘA DE CERCETARE

Am scris o carte de față, **Memorile** lui
1916, din perioada 1914-1918, a fost publicat în două volume, a fost publicat în 1982 și o **Memorilor** din perioada 1914-1918.

1916, din perioada 1914-1918, a fost publicat în două volume, a fost publicat în 1982 și o **Memorilor** din perioada 1914-1918.

[illegible][illegible]

Specializa de dezvoltare a fost organizată în 8 specialități: Informatică, Turism, Activități de recreație, Federații, Cultură, Cultură populară, Știință și Tehnologie. În seara 10 noiembrie a fost organizată o sesiune de informatică în care au participat 100 de copii. În cadrul sesiunii au fost prezentate 10 programe de lucru, care au fost prezentate de către specialiștii din domeniul. În cadrul sesiunii au fost prezentate 10 programe de lucru, care au fost prezentate de către specialiștii din domeniul. În cadrul sesiunii au fost prezentate 10 programe de lucru, care au fost prezentate de către specialiștii din domeniul.

Într-o asemenea situație, a fost și aplanarea a Războiului Civil în Spania și a Războiului Civil în China. Într-o asemenea situație, a fost și aplanarea a Războiului Civil în Spania și a Războiului Civil în China.

Totule deosele interpetări au fost discutate înainte de ca aia crăciunului să
fapt să creștea că între acestora bi este de ea și o țap sport mare. Pe
când este de violentă și de amănunțitoare, pe altă crăciunului de blăstare
a lui. Așa că înțeleg că Brătianu să spună că nu va răspunde la o
pe înțelegere înțeleg. Tăcerea pentru ca amândoi să renunțe definitiv a mea
la interpetările lor. De asemenea a fost lesne lui Brătianu să spună pe că
și pe el, neînțeleg pe părmăle al Filipescu. De fapt spusă al de a M
și pe el, neînțeleg că și al să spună și această iză de care acesta
și pe el, neînțeleg că și al să spună și această iză de care acesta

ovădie și de necăz. Săritul ei e meritat și încurajarea ei largă. Pentru ea, căsătoria

Nicu Filipescu, vechiul lui tovarăș și complice de încercări
onel Brătianu, în loc să insistă în cură cu elive ani mai
tăze cinslea. Brătianu nu era răzbindător și stău că săritul

stăruie

scrierilor de urale toți ne așteptam ea să fie hărtuit la fiecare frază, el și-a

1947-1948, 1949-1950, 1951-1952, 1953-1954, 1955-1956, 1957-1958, 1959-1960, 1961-1962, 1963-1964, 1965-1966, 1967-1968, 1969-1970, 1971-1972, 1973-1974, 1975-1976, 1977-1978, 1979-1980, 1981-1982, 1983-1984, 1985-1986, 1987-1988, 1989-1990, 1991-1992, 1993-1994, 1995-1996, 1997-1998, 1999-2000, 2001-2002, 2003-2004, 2005-2006, 2007-2008, 2009-2010, 2011-2012, 2013-2014, 2015-2016, 2017-2018, 2019-2020, 2021-2022, 2023-2024, 2025-2026, 2027-2028, 2029-2030, 2031-2032, 2033-2034, 2035-2036, 2037-2038, 2039-2040, 2041-2042, 2043-2044, 2045-2046, 2047-2048, 2049-2050, 2051-2052, 2053-2054, 2055-2056, 2057-2058, 2059-2060, 2061-2062, 2063-2064, 2065-2066, 2067-2068, 2069-2070, 2071-2072, 2073-2074, 2075-2076, 2077-2078, 2079-2080, 2081-2082, 2083-2084, 2085-2086, 2087-2088, 2089-2090, 2091-2092, 2093-2094, 2095-2096, 2097-2098, 2099-2100, 2101-2102, 2103-2104, 2105-2106, 2107-2108, 2109-2110, 2111-2112, 2113-2114, 2115-2116, 2117-2118, 2119-2120, 2121-2122, 2123-2124, 2125-2126, 2127-2128, 2129-2130, 2131-2132, 2133-2134, 2135-2136, 2137-2138, 2139-2140, 2141-2142, 2143-2144, 2145-2146, 2147-2148, 2149-2150, 2151-2152, 2153-2154, 2155-2156, 2157-2158, 2159-2160, 2161-2162, 2163-2164, 2165-2166, 2167-2168, 2169-2170, 2171-2172, 2173-2174, 2175-2176, 2177-2178, 2179-2180, 2181-2182, 2183-2184, 2185-2186, 2187-2188, 2189-2190, 2191-2192, 2193-2194, 2195-2196, 2197-2198, 2199-2200, 2201-2202, 2203-2204, 2205-2206, 2207-2208, 2209-2210, 2211-2212, 2213-2214, 2215-2216, 2217-2218, 2219-2220, 2221-2222, 2223-2224, 2225-2226, 2227-2228, 2229-2230, 2231-2232, 2233-2234, 2235-2236, 2237-2238, 2239-2240, 2241-2242, 2243-2244, 2245-2246, 2247-2248, 2249-2250, 2251-2252, 2253-2254, 2255-2256, 2257-2258, 2259-2260, 2261-2262, 2263-2264, 2265-2266, 2267-2268, 2269-2270, 2271-2272, 2273-2274, 2275-2276, 2277-2278, 2279-2280, 2281-2282, 2283-2284, 2285-2286, 2287-2288, 2289-2290, 2291-2292, 2293-2294, 2295-2296, 2297-2298, 2299-2300, 2301-2302, 2303-2304, 2305-2306, 2307-2308, 2309-2310, 2311-2312, 2313-2314, 2315-2316, 2317-2318, 2319-2320, 2321-2322, 2323-2324, 2325-2326, 2327-2328, 2329-2330, 2331-2332, 2333-2334, 2335-2336, 2337-2338, 2339-2340, 2341-2342, 2343-2344, 2345-2346, 2347-2348, 2349-2350, 2351-2352, 2353-2354, 2355-2356, 2357-2358, 2359-2360, 2361-2362, 2363-2364, 2365-2366, 2367-2368, 2369-2370, 2371-2372, 2373-2374, 2375-2376, 2377-2378, 2379-2380, 2381-2382, 2383-2384, 2385-2386, 2387-2388, 2389-2390, 2391-2392, 2393-2394, 2395-2396, 2397-2398, 2399-2400, 2401-2402, 2403-2404, 2405-2406, 2407-2408, 2409-2410, 2411-2412, 2413-2414, 2415-2416, 2417-2418, 2419-2420, 2421-2422, 2423-2424, 2425-2426, 2427-2428, 2429-2430, 2431-2432, 2433-2434, 2435-2436, 2437-2438, 2439-2440, 2441-2442, 2443-2444, 2445-2446, 2447-2448, 2449-2450, 2451-2452, 2453-2454, 2455-2456, 2457-2458, 2459-2460, 2461-2462, 2463-2464, 2465-2466, 2467-2468, 2469-2470, 2471-2472, 2473-2474, 2475-2476, 2477-2478, 2479-2480, 2481-2482, 2483-2484, 2485-2486, 2487-2488, 2489-2490, 2491-2492, 2493-2494, 2495-2496, 2497-2498, 2499-2500, 2501-2502, 2503-2504, 2505-2506, 2507-2508, 2509-2510, 2511-2512, 2513-2514, 2515-2516, 2517-2518, 2519-2520, 2521-2522, 2523-2524, 2525-2526, 2527-2528, 2529-2530, 2531-2532, 2533-2534, 2535-2536, 2537-2538, 2539-2540, 2541-2542, 2543-2544, 2545-2546, 2547-2548, 2549-2550, 2551-2552, 2553-2554, 2555-2556, 2557-2558, 2559-2560, 2561-2562, 2563-2564, 2565-2566, 2567-2568, 2569-2570, 2571-2572, 2573-2574, 2575-2576, 2577-2578, 2579-2580, 2581-2582, 2583-2584, 2585-2586, 2587-2588, 2589-2590, 2591-2592, 2593-2594, 2595-2596, 2597-2598, 2599-2600, 2601-2602, 2603-2604, 2605-2606, 2607-2608, 2609-2610, 2611-2612, 2613-2614, 2615-2616, 2617-2618, 2619-2620, 2621-2622, 2623-2624, 2625-2626, 2627-2628, 2629-2630, 2631-2632, 2633-2634, 2635-2636, 2637-2638, 2639-2640, 2641-2642, 2643-2644, 2645-2646, 2647-2648, 2649-2650, 2651-2652, 2653-2654, 2655-2656, 2657-2658, 2659-2660, 2661-2662, 2663-2664, 2665-2666, 2667-2668, 2669-2670, 2671-2672, 2673-2674, 2675-2676, 2677-2678, 2679-2680, 2681-2682, 2683-2684, 2685-2686, 2687-2688, 2689-2690,

[illegible][illegible]

[The text in this block is extremely faint and illegible, appearing as a series of horizontal lines.]

1. The first part of the report is a general statement of the purpose of the study. This is followed by a brief review of the literature on the subject. The next section is a description of the methods used in the study. This is followed by a presentation of the results of the study. The final section is a discussion of the results and their implications.

Locu acest discurs nu e cel mai splendid, fără îndoială că este cel mai strălucitor al lui Take Ionescu ora în scolare. De ce? Obosela, căne ar fi putut să

Aşa încât de ani de zile cuvintele lui se resimteau de necesită lipsă

să vulgarizase forma lui, căci se văd o continuă pornire spre trivialitate. Hăhiti

an..". Eşti bine, în acei 10—12 ani, ce ai prezentat discursul din 16 decembrie, ai fost aceluşi de omătura, fără voia mea

Scăria a vrut că în aceste dezbatări fiecare orator să dea întreaga măsură a

r pe care acesta le impunea conducătorilor Vechiului Regat. Forţa era

la st. d. n. e.
aşa chiar a U.

care mereu se întorcea către mine ca să-mi împărtăşescă admiraţiunea sa entu-

menită să iasă şi mai

ake Ionescu nu putea

[illegible]

11 MAY 1964

NICOLAE FILIPESCU

TAKE ONLY ONE

Într-o discuție în cadrul unei sesiuni de lucru a Comitetului de
Coordonare a lucrărilor de cercetare științifică în domeniul
medicinii, organizată de către Ministerul Sănătății, s-a discutat
despre necesitatea de a se realiza o evaluare a activității
medicilor de familie în vederea îmbunătățirii calității
serviciilor medicale oferite populației. În cadrul discuției
s-a subliniat că este important să se realizeze o evaluare
regulată a activității medicilor de familie, pentru a se
asigura că aceștia oferă servicii de calitate și să se
identifice eventualele probleme și să se găsească
soluții pentru a le rezolva. S-a subliniat de asemenea
că este important să se realizeze o evaluare a activității
medicilor de familie în vederea îmbunătățirii calității
serviciilor medicale oferite populației.

[illegible][illegible]

De fapt H. alay a vorbit după Take Ionescu, dar vorbirea sa nu a fost cunoscută de mulți oameni, numai pentru că pe scurt de tot să lăsa în câmpul său în vorbirea sa vorbescă cu să conștientă învelat indicat al dezbaterilor ce de încheiere a să se scrie încă altă la sănt oratore a săvâsă înăuntru lui înăuntru sau înăuntru lui înăuntru, în încheierea lui prin care încheiere Beată și să se așeze înăuntru și înăuntru a săvâsă mai mult decât înăuntru și înăuntru.

Mi-am pus și eu adesea această întrebare : avut-a minunata luptă oratorică din toamna ultimului an al neutralității noastre vreun folos pentru noi, da sau nu ? Concluzia la care am ajuns este și da și nu.

Da, fiindcă era neapărată trebuința ca înainte de a se fi rostit oficial România, să se fi expus în mod public de către oamenii ei de stat cel mai de seamă, diferitele puncte de vedere ce despărteau opinia publică, iar istoria unității noastre naționale nu ar fi fost întreagă, dacă nu ne-ar rămîne ca veșnice mărturie ceea ce ne zbuciuma pe atunci sufletul, și anume discursurile acorșor înălțătoare debateri. Nu știu, dar mi se pare că ar fi fost un fel de pângărire a marilor hotărâri pe care eram chemați să le luăm, dacă am fi admis că generațiunile viitoare vor urma să cuibășească purtarea lor numai din proza unei prese din care mai multe ori venale. Respectul cauzei cerea ca în arhivele credințelor naționale să fie consemnate de documente mai

P.P. CARP

AL. MARGHILOMAN

CONSY. STĂRE

serioase și pergamente mai nepătate. Tema că aceste discursuri ar fi putut să dea vântul strălucirii cline știe ce taine ale diplomației române era neînțeleasă. Intrucit guvernul care reprezenta acțiunea de stat a lăsat puștrase tăceren, nici discursul lui Carp, nici al lui Take Ionescu nu puteau destăinau nimănu nămic. De peste un an se cunoștea în capitalele Antantei tot adit de bine ca și la Viena, ce vrea Petre Carp și nu era nevoie ca cineva să citească ultimul discurs al lui Take Ionescu, ca să știe ce politică reprezenta șeful conservatorilor democrați. Discursul său era cel mult mai moderat și mai estetic, decât proza violentă până la trivialitate și adesea pătimășă până la absurd, cu care zilnic exhiba, macula prima coloană a oficiului său „La Roumanie”.

Nu fiindcă situația militară a Germaniei, intrarea în acțiune a Bulgariei, zdrobirea sîrbilor, reînviase curentul germanofil mai mult decât se cuvenea și, prin argumentele lui Stăre sau, mai ales ale lui Carp din dezbaterile adreselor, opinia publică ar fi țesut și mai nedumerită și mai porănită ca să încline spre Puterile Centrale. Dar dacă ni se impunea răbdare și prudență, era neapărată nevoie să nu se slăbească în popor credința în îndeplinirea idealului nostru național alături de puterile Triplei Înțelegeri și, așa cum s-au desfășurat dezbaterile adreselor la masa, au oprit desigur unele aventuri și au clătinat multe credințe.

Restul sesiunii nu a prezentat nici o însemnătate și nici un interes. Tot astfel și sesiunea parlamentară 1915—1916 a fost sortită pără să existe numai pentru strălucirea discuției la adresă. După dînsa, întuneric și banalități. Redeschise la sfîrșitul lui ianuarie, Corpurile Legiuitoare s-au intrunit la 3 aprilie și în tot acest răstimp abia dacă ne putem reaminti o searbădă discuție asupra rolului Băncii Naționale cu prilejul ratificării împrumuturilor pe care ministrul de finanțe le făcuse la acea bancă, sau o și mai searbădă discuție în jurul unui buget fără interes, fiindcă afară de pregătirea războiului necolecta toate celelalte nevoi ale statului. Votarea citorva legi și mai cu seamă completarea citorva legi dela votate în legătură cu vîltoarea noastră mobilizare, o scandaluoasă pledoarie a lui Take Ionescu în favoarea tripourilor lui de Marșay de la Constanța și de la Sinaia și în sfîrșit, o serie de interpelări ale lui A.C. Cuza asupra celor mai diverse subiecte, dar care în realitate urmăreau toate un singur scop, să lovească în Em. Costinescu. La Cuza era o adevărată manie, trebuia întotdeauna să se agite de cineva, înli a fost Stăre, pe urmă Iorga la Iași, într-un rînd umila mea persoană, pe urmă Iar Iorga, și așa mai departe.

În iarna 1915—1916 victimă era Costinescu, li urmărea cu o diabolică perseverență, cu o sofistică iudaică — cîci acest antisemit feroce are un spirit iude demn de cel mai infelicit cuvîntător talmudic — în toate actele și în tot trecutul lui. În aceste stăcuri era multă nedreptate și mai presus de toate era o jienitoare lipsă de generozitate. Costinescu foarte îmbătrînit, veșnic bolnav, abia mai putea urmări dezbaterile parlamentare și cînd venea, vădit nu mai era Costinescu cel de altă dată. În asemenea condițiuni era inestetic, ca să nu spun imoral, să taberi totmai atunci pe un moșneag aproape redus la neputință, un om cu puțină eleganță morală nu s-ar fi scoborît la o astfel de luptă inegală, ar fi resimțit o firească repulsiune de a se război cu un absent, osîndit să se apere prin fiul său, un simplu deputat. Aceste

serupole nu îi tulburau. Înăi pe Cuza, el își înfipsea ghiarele în sârmanul Costinescu și le înfigea tot mai adânc, fără nici o considerațiune de umanitate, fără nici o preocupare etică sau estetică. Să fi avut în fața sa tot poporul lui Israel și A.C. Cuza nu ar fi fost mai implacabil. De atunci disprețuiesc sufletul acestui om.

Totuși înainte de-a încheia acest capitol, sint dator să reamintesc un incident care prin urmările lui politice imediate era să ne pricinuiască eele mai mari greutăți și care, în orice caz, prin urmările lui îndepărtate, a făcut partidului nostru nesfârșite și foarte serioase neajunsuri ani de-a rândul. Vreau să vorbesc de faimoasa declarație a lui Morțun cu „sus-puși”. Fără îndoială în România neutră trăiam într-o atmosferă victoasă, contrabandele, specula, tot parazitismul economic care apare ca o urmare inevitabilă a războaielor, ca și a tuturor marilor zguduirii sociale, înfloreau în toată infecția lor. Vinovai, sau nevinovați, cum întodeauna se întâmpla în asemenea cazuri, răspunderea o purta guvernul. Take Ionescu credea că poate găsi în această chestie și mai ales în nemulțumirile ce le stîrnea, un mijloc de a compromite, dacă nu chiar de a răsturna guvernul. La 25 martie, pe neașteptate, se scoală deci și cere constituirea unei anchete parlamentare care să cerceteze contrabandele scandaloase de care toată lumea vorbea și să se stabilească răspunderile. Brătianu lipsea, era dus la Florica, pe banca ministerială împlîntor eram destul de numeroși, însuși Costinescu era de față și înainte de a putea schimba cîteva cuvinte între noi, Vasile Morțun enervat se scoală și în loc să declare fie că primește propunerea lui Take Ionescu — ceea ce era mai logic — fie că respinge ceruta anchetă parlamentară, intrucît a luat măsuri pentru stîrpirea contrabandelor și e hotărît de aci înainte văzînd lăgimea răului să-l combată cu și mai multă strîmnicie pedepzînd fără ezitare pe toți vinovații. Morțun, ce să spun, nici mai mult nici mai puțin mărturisește că într-adevăr ceea ce se petrece cu contrabandele e o rușine și o nenorocire, că chestia e însă foarte grea, într-însa fiind implicati „sus-puși din toate partidele politice”.

Prescum era de așteptat, efectul produs de aceste senzaționale declarațiuni în Camera a fost extraordinar. Dacă este așa, de ce nu luați măsuri, sint oare implicați oamenii pe care nu îndrăzniți, sau aveți interese să nu-i urmăriți, care să fie oare cauza unor atari vinovate complicații? Acestea erau întrebările ce firește veneau oricărui în minte. Opoziția jubila, guvernul căzuse în cușca întînsă de Take Ionescu mai presus de toate închipuirile lui. Morțun le dăduse prin două cuvinte neaoșite o splendidă și neașteptată platformă de atac. După cîteva minute nu se mai auzea decît un strigăt în toată Camera: „Numele, să ni se spună imediat cine sint acești sus-puși, de ce îi lăsați nepedepșiți? Vrem să cunoaștem tot adevărul”. O cîereau cu aceeași energie și majoritatea și minoritatea. Prin „sus-puși din toate partidele politice”, Morțun aruncase suspiciuni peste toată lumea, toți cereau să se facă lumină, să nu rămîna sub povara bănușilor și a celei mai infamante dintre învinuiri.

Noi eram înarmuiriți, ne uitam unul la altul ca cuprinși de un vis răd. Era oare cu putință că din senin și pe nedrept să dai guvernului o lovitură de pumnal în inimă? Ii știam pe Morțun prea teai, prea legat de cauza cea mare pe care o reprezentă, prea prieten cu Brătianu, pentru a putea o clipă măcar bănuși că lovitura dată a fost voită sau premeditată. Ne întrebam însă cu o legitimă îngrijorare prin ce patologie concurs de împrejurări. Morțun fusese adus la acest act de adevărată aberațiune, și de fapt dînsul îi făcea acum impresia unui om trezit dintr-o criză de somnambulism. Era uluit, pricepea mai puțin înch decît noi toți ceea ce făcuse și, ca de obicei în asemenea ocazii, Ferichide a scăpat situația cu cea dexteritate care făcea dintr-însul un președinte fără de pereche: el înecă cîereea de anchetă în adîncurile misterioase ale regulamentului, reușînd astfel cu o surprinzătoare repeziune să subtilizeze o dificultate pentru guvern și să potolească totodată o crescîndă furtună parlamentară.

Am rîsuflat în mijlocul unui mormur de admirațiune, dar nu ne-am făcut nici un fel de iluzii, declarațiile lui Morțun erau prea grave ca lucrurile să se oprească aci. Într-adevăr, a doua zi Take Ionescu transformă propunerea lui de anchetă într-o interpelare formală, cerînd guvernului să explice mărturisirile ministrului de interne, să spună fără inconjur numele tuturor celor — din orice partid ar fi el — implicați în afacerile de contrabandă și să arate țării motivele pentru care a acoperit fărâdelegile lor.

Marghiloman pe de-o parte, Argetolanu și amicii lui Take Ionescu pe de alta, ne adresară la Senat interpelări identice, toată presa tuna și fulgera, nu se mai ocupa decît de „sus-puși” lui Morțun și, al o mărturisim cu drept cuvînt, opinia publică era emoțională și, din toate pusele de vedere, chestiunea era gravă și plicticoasă.

A doua zi, duminică 27, am mers toți miniștrii la Curtea de Argeș pentru parastitul reginei Elisabeta. La Pitești, Brătianu se urcă în tren și imediat în vagonul ministerial am ținut un consiliu de miniștri. Văzînd îngrijorarea lui Brătianu, bietul comu Vasilică își oferî demisia. Gestul era firesc și cavaleresc, el nu rezolva însă nimic. Dacă Morțun ar fi plecat, sau s-ar fi zis că pleacă fiindcă a vrut să pedepsească pe „sus-puși” și noi ne-am opus, sau s-ar fi zis că noi l-am îndepărtat fiindcă ne-am convins în sfîrșit, că e incapabil să înfrîneze abuzurile și contrabandele. Nici una

să afirm că nimeni altul din partidul nostru nu a fost amestecat în aceste contrabande.

Sintem însă în această chestiune vinovați că față de prefectii desemnați de avoul public n-am luat imediat cele mai drastice măsuri și vina e numai a lui Morțun. De mult raporturile personale dintre Morțun și Costinescu erau foarte încordate. Nu se puteau suferi unul pe altul. Spre nenorocirea noastră chestia contrabandelor cădea în atribuțiunile și ale unuia și ale celuilalt. Ale lui Morțun ca șef suprem al administrației și al aparatului polițienesc, ale lui Costinescu ca șef al granițelor și al funcționarilor vamali. Din prima zi am putut astfel observa tendința de a arunca răspunderea chestiunii unul asupra celuilalt. Morțun pretindea că dacă se fac contrabande e fiindcă vameșii lui Costinescu nu-și îndeplinesc datoria, fiindcă grănicerii se învoiesc cu contrabandiștii și cu traficanții. Costinescu în schimb afirma că alint nevinovați, dar că nu pot împiedeca răul neavînd nici un concurs din partea administrației lui Morțun care, începînd cu prefectii și sfîrșind cu notarii satului, și bucurîndu-se de sprijinul unei poliții venale patronază contrabandele. La un moment dat conflictul dintre ei ajunsese alt de violent înînt era cît pe aci să izbucnescă o criză ministerială; au schimbat între ei adrese injurioase trecute prin registraturile ministerelor lor respective. Cu mare greutate a potolit Brătianu lucrurile și în orice caz luni de zile Morțun nici n-a mai dat pe la Consiliile de Miniștri care din cauza sănătății precare a lui Costinescu se țineau în el acasă. Rezultatul luptei între cele două departamente a fost că nici unul, nici altul nu și-au mai făcut pe deplin datoria. Cu forțe unite și tot ar fi fost greu să distrugi în vremuri tulburi, o așa de mănoasă inderetnăre. Costinescu tot își mai ținea personalul în frîu și la cea dinții abateri lovea fără cruțare. Morțun însă pe motiv că nu i se dau depline puteri, că se dă lui Costinescu mai multă crezare decît lui, lăsa lucrurile să meargă în voia lor. Nu odată i-am atras băgarea de seamă să nu lase răul să se lăsească, să destituie anume prefectii în jurul cărora se creiașe o atmosferă înăbușitoare. Necontenit pretindea că întîmpină împotriviri. Era cu desăvîrșire inexact, nimeni nu-l împiedeca să aplice sancțiunile cele mai severe, dimpotrivă, toți îi imputam spăria lui. În genere, cît timp a fost la Ministerul de Interne, acesta era sistemul lui Morțun. De o iritabilitate bolnăvicioasă, și de o susceptibilitate și mai exagerată, Morțun la cea dinții greutate ce-și închipuia că întîmpină, se supăra, se închidea printre tabourile lui minunate, făcea pe Mecena artelor române și cu o nepermisă nepăsare se dezinteresa de cele mai însemnate probleme ale departamentului său. Prin viața pe care o dusesse, Morțun era istovît; entuziasmul cel puternic care în tinerețile lui îl îndemnasese să îmbrățișeze cele mai generoase idei se stinsese cu totul, moartea care trebuia trei ani pe urmă să-l secerese întinsese parcă peste el aripile ei.

Dar noi, partidul, am plătit acump aceste greșeli. De aci s-a născut în mare parte legenda că toleram necinstea, că în rîndurile noastre s-au făcut sub neutralitate cu știința vinovată a conducătorilor partidului afaceri vicioase și înăvutiri scandalose. De aci a pornit atmosfera de imoralitate cu care adversarii partidului liberal și calomniatorii lui de profesie ne-au înconjurat, împiedecîndu-ne în ceasul izbîndei celei mari să ne bucurăm în România întregită de toată autoritatea morală ce pe bună dreptate ni se cuvenea.

Într-adevăr, nimic nu era mai nemeritat decît aceste acuzații de necinste. Nu numai că n-a fost din partea noastră o concepție de guvernămint sau o tactică electorală să admitem incorectitudinea, nu numai că amici de ai noștri „sus-puși” n-au fost implicați în operațiuni suspecte și că ne-am crezut politicește datorii să-l acoperim sau să-l scăpăm, dar sistematic, cînsit și sincer am urmărit descoperirea vinovățiilor și am stăruit pentru neînduplecata lor pedeapsă. O singură învinuire se poate aduce lui Brătianu, că n-a supravegheat mai de aproape pe ministrul său de Interne, că l-a lăsat în prada crizelor de descurajare și de apatie. Dar atîtea covîrșitoare griji apărau pe umerii lui Brătianu, încît ei merita cel puțin circumstanțe ușurătoare dacă n-a veghizat mai de aproape ca Morțun să-și conducă departamentul cu toată energia cerută de greutatea vremurilor de pe atunci. În orice caz, dacă vină a fost, n-a fost proporție între această vină și pedeapsa pe care partidul național-liberal a suferit-o de pe urma ei.

Nu e vorba, după incidentul cu „sus-pușii”, sub presiunea imperativă a lui Brătianu, Morțun și-a josit din letargie. Anchetele orînduite și-au urmărit cu grabă lucrările, prefectii și alți funcționari publici au fost destituiți și dați în judecată. Dacă războiul s-ar fi declarat mai tirziu și cel mai sceptici s-ar fi convins că întreprinsesem o operă de dezinfecție radicală. Era însă prea tirziu. Efectul moral dorit de vrăjmașii noștri fusese produs. Urmările calomniei pururea tenace persistau întregi. Trebuia să purtăm necruțați de nimic și de nimeni toată povara unei oînde nemerităta.

Morala acestui episod s-ar putea rezuma în vechea zicătoare „ferește-mă Doamne de prieten, că de dușmani mă feresc singur”.